

SANVAITINIS KATALIKISZKAS LAIKRASZTIS.

Nr. 16

SHENANDOAH, PA., & GREATER NEW YORK, N. Y., 22 d. Balandžio (April) 1904 M.

Metai IV

Entered as second-class matter Dec. 15, 1903, at the P. O. at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna išgydyma.

Pasiekimams išgydyti visokias paslėptas ir paviršines ligas, kaip: aštrią skausmą, plaučius, inkstus, pilvą, galvos skausmą, silpną smilgtį, drėgną nosį, kvėpavimą, lytinę silpną, skausmą, sutimimą, vėgį, bei kasos paslėptas, kraujavimą ir tt. per a ligas, po-
slepią, reumatizmo dusimą, paralyšius ir tt. Praxizinių gumbe, gydančių sindromą ligas, vi-
sokių sutimimų etc. Nėra visokias ligas gydan-
tu su pagalba gvarantuojamais prietaisais.

Išgytisku daliai ligas
išgydau per keletą dienų, kraujo už-
nuošydimą, odos ligas, smūsus begimū, žaiz-
das perkūjų ir burnų, nosies, akies ir ausies,
netekimą viršūnoms, lytinę susilpnėjimą ir tt.
gydančią kooperaciją išgydymą ir svarbiausią
širdies ligos yra mano specialia-
liu skausmu. Gyvendavau amerikiečių, nuo-
dugaus išgydymą ligoniu ir jo išgy-
dymas — tai yra mano priderysto.

DR. LANDES

Sėpiolinis specialistas.

134 E. 24-ta ul., kampas Lexington ave.,
NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaro, Nedėliams
nuo 8 ryto iki 4 popietei.

Negalinti asabiškai atsilankyti, gali para-
syti laiška; būtinai reikalaujame paciento
išlaikymo.

Sveiku visokiame kalbose. Turis praktinį
Lebanon Bellevue Post Graduate University
Hospital, Direktoriaus Medicinosko Instituto.

nuo 1 Aprilio persikrausė ant 132 E. 24 St
arti Lexington Ave.

Szenadorio geriausias fotogra-
fistas

RICHARD DABB,

29 W. Centre St., Shenandoah, Pa.

Padidina fotografijas konograufiausiose
koloruose. Smernyu fotografijas nu-
ma sut greito pareikalavimu. teipi ve-
selij fotografijas pataro žokgeriausiai
Pabandykit, o busit užganėginti.

Tautiečiai! Jaigu kuris
nori grįžti at-
galios į tėvynę, o neturi pinigų, lai
kreipiesi pas mus. Mes kiekvieną
nuvesim per 9 dienas į Bremą ar
Hamburgą. Tris alynas tik darbo
su mažu štamokėjimu. Rašyti tuo-
jau ant sekancio adreso lenkiškai.

Emil Kiss & Co.

158 Suffolk St., cor. Stanton St.,
New York.

Jesse B. Davis

Insurance and
Real Estate Agency

Uždeta 1872 metose

120 S. Jardi St., Shenandoah Pa.

A. HOLDERMAN'O

112 N. Main St., Shenandoah, Pa.,
už Keithan'o keptuvės, geriausia
vieta Shenandoryje pirkti LAIK-
RODELIUS, laikrodžius, slubini-
nius žiedus ir visokius brangumy-
nus, teipogi anuos pataisyti. Kiek
vienas daiktas yra gvarantuojamas.

Apgarsinimas.

Visokių mažo-
zių, draugystėms
kukarių, visokių
pečių su vardu
ir pravardė galte
gauti geriausiai ir
pigiausiai nupirk-
ti pas

R. H. MORGAN,
23 N. Main St.,
SHENANDOAH, - PA.

Jeigu geri alaus, tai pabandyk
Columbia alaus. Pastiprinantis
gerimas yra tokspat reikalingas,
kaip pastiprinantis valgis.

COLUMBIA ALUS

sutramins troszkulį ir atgavys tave.

Parhavinėjamas puse pantės bak-
suo: po 65c., pantės baksose po
\$1.20

Ofisai: 110 So. Main St.,
Shenandoah, Pa.

Lietuviszka Aptieka

C. POVINSKAS

21 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

Mes turim liekarstų nuo visokių
ligų. Asz buvam aptiekoriuim Lie-
tuvi, tai asz išdirbu kuogeriaus-
ias gyduoles nuo visokių ligų.

Jeigu sergate nuo reumatizmo,
sžalezio, galvos skaudėjimu, strėnų
etc., praszau atleiti pas mane, o gauti
geriausiu gyduoliu. Turim par-
duot DELTU.

Jeji turi REUMATIZMA, GAL-
VOS, SPRANDO, STRENU,
KAULU SKAUDEJIMUS — teipi-
gi jei skauda vidurius, turi nesvei-
kas kepenas arba kraują užmodytą
— tuom laik imk EGIUTERRO
No. 1, nes szis vaistas yra kuopa-
sekmingiausias nuo skaudėjimo vi-
diriu, lyg daug drugi, p tiepnolį i
gripą. Trajančią teipgi gali gauti
aptiekoje A. G. Groblaucko, isz
3 devyneriu visokiu augalu ir žolin-
geriausia isz visų.

Aptiekorius A. G. Groblaukas
seniai praktikavoja savo apielinkė, j-
yra žinomas Amerikoje, visada pa-
dėtu ligoniams. Be to, kaipo as-
nas tyrinėtojas ligų, gerai jas jau
pažis. Taigi sirgdamas ar kokiam
neramume, kreipkis prie jo. Adres-
as: A. G. GROBLEWSKAS,
111 MAIN ST., PLYMOUTH PA

Daugiau kaip
30 metus iszmcgintast
Dr. RICHTERO
wisam svietai žinomas

"ANKER" (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausia gyduole nuo

**Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudėjimo ir tt.**

ir visokiu Rheumatizma
skaudėjimu.

at 25c. ir 50c. pas wisus
aptiekorius arba pas

A. G. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Ka. Radzevicius, 121 East Centre St., Shenandoah, Pa.

Tuojuos szale Lehigh Valles Dipo, po deszeinei rankai, cinant į miesta. Tai puikiausia ir szvariausia vieta deivseteliui ir labai pranki del tu, kurie atkeliausi Shenandoah, Pa. Apart visokiu ariekliu ir alans turi dideli zoposta pargabeotu sz Europos visokiu vynu, cigaru, o teiposiği prilaiko visokius valgius ir oisteirins. Pakelvingi gali gauti nakvyne ir prieteliszka rodą visame. Yra tai vienatine ir puikiausia vieta cietiam Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas kitus daugiau no eis. Teipgi parduodu szporkotes ir sztunciu pinigus in visas dalis vieto.

SCHNEIDER Bros'

Lietuviszki Krauceziai

SIUTAI ant orderio geriausiai ir pigiausiai atliekami. Geriausia vieta visame Brooklyne. Galit suvi kalbėti lietuviszka. Del krauceziu parduodam geriausios materijo kuopigiansiai, nesperkam tiesiog isz fabriko. Neužmirszkit vietą

Schneider Bro's
296 Grand St. Brooklyn, NY

Sekancziuos knygos:

- Istorija Seno ir Naujo Istatymo 25c.
- Dognuntas apie pragara 15c.
- Trampi atsakymai ant užmetinėjimu priesz Keligiją 20c.
- Izzguldynmas Loretan. Litanijos 35c.
- Juoku Knygelė 25c.
- Pastalpeziai Gyvojo Rožancz. 25c.
- Socializmo ateitis, apysaka 40c.
- Dvi Seserys, apysaka 40c.

Gatnamos pas:

Rev. J. J. KAULAKIS
102 1/2 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

H. Venski'o

Harmonia Hall

46 Avenue A.
tarpe 3-cziuos ir 4 tos ulyczios
New York.
GERU VYNU, LIKIERU,
ALAUŠ ir CIGARU.

DIDE SALE DEL SUSI-
RINKIMU ir SZVENCZIU.

BOLIU STALAS ir
BILIARDAS.

Stebetina proga

Vaikams prie miszis
suknijos geriausiu
KASZMIRO su puž
kum pamuzalu
\$3.50

Kamžos 75c, \$1
\$1.75 POuoZ
CZIA \$1.
daugiaus. K
gizskos sukniuos \$1.7.
ir augszcziuos. Ge-
ra visa eile drapant
18.00 iraugtus
\$20.00 ongozo i u

BOHNE BROS & C.
Barcoy St. New York

Vincas Minkevicius

geriausias musu graborius
parsiimlo arkljus pavieniui, ar-
ba karietas veselijoms, krikšty-
nomz ir visokiam reikalui. Par-
veža anglis ir krausto. Tai tik-
rai geras žmogus; jo adresas:
109 S. Main st. Shenandoah Pa

NAUJA BUDA

Gydymo

PAMATUOTA ILGMETINE PRAKTIKA ANT LAUKO NAUJAUSIU LAIMEJIMU MEDICINOJE,
IR PATVIRTINTA TUKSTANČIAIS ATSITIKIMU PAVEDA:

Profesorius

Dras E. C. Collins

140 West 34-th ul.

NEW YORK,

N. Y.

Pirmsedis

The Collins
New York
Medical
Institute.

140 West 34th St.
NEW YORK, N. Y.

Tukstančiai Amerikos žmonių šveičia savo dėkingumą šiam pagarsėjusiam gydytojui už pasekmingsą išgydymą nuo vyriausiu li-
gy. Jei sergate vidurių kastru, pilvo skaudėjimais, skilvio nevaišumu, skaudėjimais vidurių po valgymai, prof. Collins jus išgydys.
Ar sergate širdies, inkstų arba kepenų ligomis? Vartokite prof. Collins evduales ir busite sveikti.
Ar sergi reumatizmu, kaušiu ir spangrių gėtimais? Krapkiteis pas prof. Collins, o jis patakys tuojau jusi liga prašalinti.
Jei turite kosulį, dusulį ir kitokias plaučių ligas, tai negalšokite. Kadangi ir šio tokiu ligu veiktai galite but išgydinti.
Visose šiose ligose prof. dr. Collins yra vienas iš geriausių specialistų New Yorka. Sekancios padėkavonės prof. Collins nuo išgy-
dytų pacientų yra geriausiu padėjimui apio pasekmingsu to pagarsėjusio gydytoja gydymo.

Daugelis Prof. Dr. Collins—
Metus kuoms gyde mano kiti
daktarai ir ne viena isz ju man ne-
pagelbojo ir beveik buvan arti mirties, per tai už tokia ceradyste,
kokia garbingas daktaras man su-
leiko su savo dalyrimu, neturini
žodzin ant padėkavoniu no izgy-
dyma manes is teip sunkios ir
skausmingos ligos. Melidzin tad
primti no manes kuoditauzais drau-
gams padavone.

Jokubas Chornie,
83 E. Main st., South Bridge, Mass.

Good Tamista Prof. Collins—
Laba! man lita malonu, jeigu
Tamista prof. tuos mano kolia žo-
dinus teiktumai primati prie ger-
ros sveikates. Pranešiu Tamistai,
jei est visiškal sveika po Tamis-
tos vieto, nes jeigu joki, du vėle-
jimo vėlešiki, valdumas mane ge-
ras ir abelini esmi rami. Tamistai
gilia padaria ir vėstintinkizka
mekala rankine silpules. Vė-
siems mana pozystumienas drau-
gams rodyti.
Su augusta goodone,
Ona Abester,
374 Aple st.,
Pottstown, Pa.

374 Aple st.,
Pottstown, Pa.

Augusta Good. T. prof. Collins—
Sveikatos nuo pradžios Tamis-
tai sveikatos, bet nemada tokiu
požiuri žiaut. Nėsuozas Tamistai
arvokiovis. Tamisnos pacietis
ir rabiokis, jeigu mane teip trumpu
laiku padaria. Pirmas nusidavime
tas Tamistai, jeigu žiauzo dakt-
arai, bet ne žiauzo man nusidavio je-
per tai atsimenu per o gudobins
Tamistai ir jeig taitis in trumpu
laiku padaria. Taki rodyti ko-
tuos, curu tie sergi inkcia liga,
nėsuozas, ar vėstintinkizka, idant
kreiptais pas prof. Collins'a, o tas
lita, nes žiauzo.

Ona Nemzet,
1210 Garden st.,
Hoboken, N. J.

Good Tamista prof. Collins.
Kaip Tamistai žiauzo, juo dau-
giaus kaip du metai sirgas krauti-
si galvos, utimu ausyse ir silpnu
giedėjimu, o daktarai, kurie mane
gyde, pasakė, kad mano visa ne-
vėzioka sistema yra sunaikinta, Ie-
daviau duoglyje puzgus ant daktar-
u ir ramiu, bet skausmai nesidė-
co. Nėsuoziau pas Goodina
Profesoriu, tuojau po pirmu vėsi-
nu nusidavimas ligos ir gauti lais-
vui stipri, per tai už Tamistai pa-
daravina ir greita pagaus su-
dėta atsimina padėkavone.

Matemasz Zuzgzevski,
Box 123,
Belleville, Pa.

Šimtai tokių padėkavonės laišku, kurių čia dėl stokos vietos negalime patalpinti, yra ant pamatymo kožu nauku ofise.

Dėlio sergantį neduokite vilties, bet gydykitis kuogreičiausiai pas garsųjį specializj prof. Collins'a o busite greičiausiai išgydyti. Atsiminkite, kad su liga nėra jėgų, o kas šiafies duosis lengvai išgydyti, tyli gal jau sunkiaus duosis gydyt. Nelaukite tos baisios valandos, kada liga įsėnejuj aišms visas gyvybiškas pajėgas ir pagulys ant patalo skausmu.
Nekenkite, jeigu nereikalauju, kadangi prof. Collins jus išgydys. Kas pirmiaus nšisauks,— greičiaus bus išgydytas. Rašykite šiafien, neatidėliokite iki rytojau. Adresas:

The Professor Collins, New York Medical Institute, 140 West 34th St., New York, N.Y.

Organas Susivienijimo Lietuviu Rymo Kataliku Amerikoje.

Evangelija

trečiai nedėliai po Velykų.

Aną metų tarė Jezus savo mokyti-
niams: Nepoigo o jau neregėsit manęs,
ir vėl nepoigo, o pamatysit mane, juog
einu pas Tėvą. Kalbėjo tada nekurie iš
mokytinių ju veins kitam: Kas tai yra,
ką mums kalba: nepoigo o neregėsit ma-
nęs; ir vėl nepoigo, o pamatysit mane
ir juog einu Tėvop. Kalbėjo tada: Kas
tai yra, ką kalba: Nepoigo? nežinome
ką kalba. O pažino Jezus, juog jį klaus-
ti norėjo, ir tarė jiems: Apie tai klaus-
nėjat tarp savęs, juog pasakiau: Nepoi-
go, o neregėsit manęs, ir vėl nepoigo, o
pamatysit mane. Užtiesą, užtiesą, sa-
kau jums, juog jus vėksite ir raudosite,
o svietas linksminsis; o jūs nuliudė bu-
site, bet nuliudimas jusų pavirs į džiaug-
smą. Moteriškė kad gimdo tur nuliudi-
mą, nes atėjo jos valanda: bet kad pa-
gimdys vaikelį, jau neatmena ant supolio
dėl džiaugsmo, juog užgimė žmogus ant
svieto. Ir jus tada dabar tiesa turite
nuliudimą, bet vėl regėsiu jus, ir link-
sminsis širdis jusų, o linksmybės jusų
niekas neatims nuo jusų.

Katalikizkos Naujienos.

Sventas Tėvas Pius X paskyrė komi-
siją ištyrimui dvasiškių reikalų stovio
miesto Rymo diecezijos. Nežilgo Jis
žada paskirti tokius komisijas ištyrimui
reikalų stovio svieto diecezijų. To-
kių komisijų sąnariams nevalia bus sve-
čiuotis, nė pagaliaus pietuitis pas tyrin-
jamų diecezijų vyskupus. Ikišiol šven-
tas Tėvas tik tiek težinojo apie stovį dvasi-
škių reikalų viso svieto katalikų, keik
jam pranešdavo savo raportuose vysku-
pai atsilankydami Ryme.

Pasaulės gyventojai pagal tikėjimą.

Londono laikraštis „Tablet“ patal-
pino statistiką visos pasaulės gyventojų
pagal jų tikėjimą. Anot „Tablet“ o’
Kristaus išpažintojų ant visos pasaulės
yra 549.017.341; žydų 110.037.000; ma-
hometonų 202.048.240; braministų 210.
100.000; visokių senoviškių indų tikė-
jimų išpažintojų 21.113.756; buddistų
120.250.000; Konfucijaus išpažintojų
253.000.000; taoistų 32.000.000; šinto-
istų 17.000.000; fetišistų ir įvairių stabi-
meldžių 14.470.000; visokių kitokių ti-
kėjimų 2.844.982. Viso svieto gyventojų
skaitlius esąs 1.539.600.000. Iš to
skaitliaus 782.102.000 esą monotoistais,

tai yra išpažįstančiais vieną Dievą; o
776.000.000 garbina daugelį dievų (po-
liteistai).

Kataliku Bažnyčia Norvegijoje.

Iš 200.000.000 Norvegijos gyventojų
tik 2000 yra katalikais, bet katalikiškas
tikėjimas toje šalyje žymiai auga, ypač
nuo to laiko, kad perėjo į katalikų tikė-
jimą daktaras Sverdrup, apšvietimo mi-
nisteris.

Atsisaukimas in kunigus.

Mohilevo arkidiecezijoje ir Vilniaus
diecezijoje neseniai tapo pagarsintas at-
sisaukimas į kunigus, kad jie patys nuo
savęs reikalauj daleidimo keliauti į karės
vietą nešti dvasišką pagalbą karčiams
katalikams, kurių ten yra į 40 procentų.
Paip žinoma, ant teip didelio Sibėrijos
ploto yra tik keliuose miestuose po du,
o tankiai po vieną katalikišką kunigą,
kurie turi labai dideles parapijas ir yra
kartu kariškais kapelionais.

Is tokio didelio nuosimčio katalikų
karėvių ant karės vietos galima perma-
nyti maskolių biauřių politiką, kurie nori
apvajavoti japonus, liedami vien lietuvių
ir lenkų kraują, o savo burliokus čėy-
dami. Daugybės musiškių prapuls toje
karėje, dar daugiaus bus sužeistų, pastos
amžinai kolicomis, o paskui tik burlio-
kams, „pravoslauniems“ teks visos šil-
tos vietos užkariautame krašte, katali-
kams-gi liks tik paniekinimas nuo ma-
skolių.

Susivienijimo reikaluose.

Gavęs „Zvaigždės“ Nr. 15, skaityda-
mas žinias ir korespondencijas, užtikau
apgarsinimą Susiv. L. R. K. A. centra-
liško sekretoriaus p. J. Kasulaičio. Skai-
tau žingėdžiai, ką jis čia apgarsina. Na-
gi prašo visų Susiv. kuopų prezidentų,
kad jam prisiųstų: Kiek turi pilnų ir
suspenduotų sąnarių.

Dyvinai, labai dyvinai išrodo man,
kad centrališkas sekretorius, turėdamas
knygose sąnarių vardus ir galėdamas jose
pažiūrėjęs lengvai rasti kožnos kuopos,
kiek sąnarių užsimokėjo katros kuopos
ir kiek neušimokėjo, prašo prezidentų,
kad jam prisiųstų...

As arba ir kitas koks kuopos presi-
dentas, galėtų parašyti centrališkam se-
kretoriui, kad visi suspenduoti, tada jis
jau nieko nežiūrėjęs paimtų ir suspenduo-
tų visą kuopą. Arba kurioj kuopoj yra
neušimokėjusių, tai tos kuopos presiden-

tas parašytų, kad jo kuopoj visi yra pil-
ni sąnariai, tai tada sekretorius vėl vi-
siems užrašytų knygose mokestį, kad ir
neušimokėjusiems, ir padarytų visus pil-
nais.

Antras prašymas: Kurie sąnariai yra
dar negavę paliudijimų ir kurie negau-
na organo, tai jų vardus pažymėkit ir
paduokit jų adresus.

Man tas ir dyvinai išrodo, kad sekre-
torius nesimarkiuoja, katriems sąnariams
išsiunčia paliudijimus, katriems ne. Ki-
tas sąnarys gavęs paliudijimą, gali pa-
duoti vaikams suplėšyti arba atiduoti ne-
prigulmingam prie mūsų Susiv. paliudiji-
mą ir vėl reikalauti kito, o centrališkas
sekretorius vėlei siunčia. Bene jam iška-
da mūsų Susiv. pinigų; kaip neteks, tai
vėl galės duot spaudinti ir užmokėti kelis
šimtus dolerių.

O apie padavimą adresų tų, kurie
negaua organo, tai mano mislis tokia,
kad kožnoj kuopoj, priimant naują są-
narį, pripildio aplikacija, o ant kožnos
aplikacijos yra ir kožno sąnario adresas
ir siunčiasi sekretoriui, o sekretorius
siunčia rėdystei. Taigi jei kuris negaua
organo, tai jo paties yra kaltė, jeigu jis
persikeldomas į kitą vietą nepermaino sa-
vo adreso. O greičiausia gali buti ir
centrališko sekretoriaus kaltė, kaip aš
girdėjau iš pašalies šnekancius kelis są-
narius, kad jie nusiuntė sekretoriui gerus
adresus, o negaua laikraščių; tai man
rodosi, kad sekretorius vartydamas sako
politiką su rėdyste tai supainioja adresus
tyčia, kad ir sąnarius supykinti su redak-
tyčia.

T. Krizanauckas, kuopos sekretorius.

Naujai prisirašė prie Sus. L. R. K. A.:
Prie 40 kuopos, Shenandoah, Pa.:

Miklas Pacenta
Uršule Montvilene
Karalius Bočis
Mare Bočienė.

Prie 54 kuopos, Grand Rapids, Mich.:
Juozas Zemaitis.

Prie 63 kuop., Youngstown, Ohio (nauja).
Motiejus Baratinškas
Veronika Baratinškienė
Katarina Zinkevičienė.

Prie 30 kuopos, Scranton, Pa:
Adomas Grudys.

Prie 3 kuopos, Elizabethport, N. J.:
Motiejus Mikluševičia.

Centr. Sekr. J. Kasulaitis.

Skaitykite „Zvaig-
zde“!

ALGIMANTAS

arba

Lietuviai XIII šimtmečiuje.

(Tąsa.)

Per kelias vėrasnas ant lygumelės rėmėsi keli vyrai. Išgirdę vienok atsidūndant jojančius, liovėsi muštis. Vieni iš jų šeko prie žirgų bėgtų šalin. Kiti likosi. Užėjo ir kiti bėgantieji, tarnas kunigo užriko:

— Oh! Yra ir pažįstamulis, Bindokas!

— Bet nespejo gerai tarnas ir sumislėti ką daryti, kaip jau pro jį prasmuko vyrai, o su jais ir užvintas Bindoku.

Ant pievos likosi tiktai du vyru. Vienas ilgaplaukis ir ilgabardis, apsiėdęs ilgaskverniu be liemenio žypona. Kitas — dukšvas, petingas vyras su sužeista ranka. Toliau gulėjo keli nužudyti vyrai. Apžiūrėjęs žuosius, kunigas atsiliepė į sutiktuosius:

— Na, nei klausinėti nereikia man, kas čionai dėjosi.

— Gana žinoti, juog čion buvo Bindokas. Vieną tiktai paklausiu sveikų, kur kelianjate, nes žinodamas būdą Bindoko, turin jums pasakyti nuo savo pusės, juog jau dabar nelengvai jį atsigresiti: turėjote jam išsitari apie pinigus.

— Męs jokių pinigų, tamista, neturime, ir ne apie pinigus čion suko Bindokas, — atsiliepė ilgaskvernis. — Męs esame kunigaikščio Aršiojo pasiuntiniai dėl rinkimo pilių ir dvarų nuo sadaviškių pilių ir dalies juodvešių prie Sadavijos prisidėjusių. Ot Bindokas ir norėjo iš mūsų išveržti ir gromatą ir ženklus kunigaikščio, o išveržęs būtų surinkęs viską dėl savo naudos ir būtų pasiskyręs kur nors giriose.

— Tegul ir teip, bet vis tiktai reikia pasakyti, juog šitiki neatsargiai elgėtis. Tartum pirmą dieną ant svieto gyvenate, tartum nežinote, juog ne dvieje reikia keliąti dėl atlikimo tokių darbų.

— Męs ir ne dvieje keliajome, — atvertė ilgaskvernis. — Aršūsis mums pridavė į pagelbą Bindoką su jo bendrais, kaipo žinančius visą šitą šalį. Na, jis su savo bendrais būtų mus ir apiplėšęs, jeigu ne būtomėte, tamistas, mus gelbėję.

— Siteip! — atsiliepė kunigas. — Gražūs pas jus pasitaiko pulko vyrai!

— Kaip visur! Kaip visur, širdede! — pritarė ilgaskvernis.

— Vienok... teip judu atleisti aš nedrįstu, — kalbėjo toliau, truputį pamislįjęs, kunigas, nes tai būtų vis tiek ką paduoti atgal judu į nagus Bindoko.

— Tai, širdede, palydėki mas nors iki kokiam-nors kaimui į vakarus. Bus mas ir to ik' valiai. Aš ten rasiu kelis vyrus, kurie mane lydės iki pirmai pilaitci. Mums reikia aplankyti visas pilis šio krašto, dėlto vistiek, nuo kurios pradžime. Ot, kit' aš turin rūpestį. Mano bendrą, Virpšą, štai sužeidė drūčiai. Jį reiktų dastatyti į Gardiną.

— In Gardiną sakai? — paklausė kunigas. — Męs jojame į Gardiną, — kalbėjo jisai toliau, — tai męs jį mieliau davesime. Teip bešnekučiuodami ir bejodami vyrai sutarė kunigui su Virpša joti į Gardiną ir pranešti Aršiamjam apie atsitikimą su Bindoku. O ilgaskverniui su kunigo tarnu joti tolyn į vakarus. Bet pirma nei skirtis, ryžosi vis keturi keliauti krivoje nors iki pirmam kaimui.

Neužilgo pasirodė Dailydų kaimas, ir kaip jau męs žinome, visi keturi vyrai pataikė pas Daukšį į Gužinę.

Keturi vyrai, mokanti išgerti ir užkasti, nesugadino bendrystės, bet da ją kaip ir pakurstė. Prasiėjo kalbos da traškian.

— Tasis, šmet, turbūt, bus graži vasara, — kalbėjo Kiškis, kada šneka užėjo apie lauko darbus.

— Tai, vagie-vaikė, klysti, — prieštariavo Draugas. — Šmet bus lytingas metas. Šmet Perkūno dukters metas. Bus lietaus, bus perkūnijų, žaibų pervirš... Tik-tai galas vasaros bus pusėtinas, kada nubos Perkūnui tei besitrankius.

— Jau tu, tasis, vis su burtais, — neiškentė nepatėmijęs Kiškis užgautas prieštariavimu. — O nei tavo burtai pildosi, nei ką.

— O ir išsipildžius kas nauda? — paklausė juodbruvas vyras, užvintas Jauskuldiui.

— Kaip, kas nauda? Žinodami koks metas bus, męs nenustotume teip daug darbo, kaip dabar tankiai nustojame. Laukdami lytingų metų, męs nešėtume žemose vietose. Sasmetyje nedirbtume kalvų. O dabar kiek triuso ir darbo mučia veltu...

— Ir žinant nueisi! — nesiliovė prieštariavęs Jauskuldis. — Ateis svetima šalis, nutreps tavo darbą su žirgų kojomis; ar suvalytą iš tavęs išplėš. Ne tos gady-nės, kuriose galėjai dirbti! Kas dieną gali laukti Romano, o užstoti dabar nėra kam. Vienas liektisi...

— Kas-gi? — paklausė Daukšys, patėmijęs, juog Jauskuldis nepabaigė misli.

— O kas! Liektisi tiktai pasiduoti Romanni suvisai. Tada nėreiks nors rūpintis apie atsigynimą nuo jo. Tada jis pats mus gins nuo kitų.

— Puiki mislis! — pritarė ilgaskvernis svečias Daukšio. — Puiki mislis! Aš buvau pulke Romano. Po juoju gyventi, tai vistiek ką danguje būti. Mokesčiai maži, o jau tavęs niekas neužgaus!

— Hm! — numykė tai girdėdamas Daukšig. — Ir lenkai, ir gūdai kitų kunigysčių, ir juodvešiai su lietuviais nesykį lankė Romano srytį...

— Tai tiesa, — traukė Jauskuldis. — Tegul sau pirma ir visko buvo, bet dabar... bet dabar, vyručiai, mums viena liektisi pasiduoti Romanui.

— Paskutinis tai darbas jiėskoti globos pas svetimus, o ypatė pas godus, — pratarė palingavęs žylandį galvą Daukšys. Netiktai turtą visą iš tavęs išver, bet ir gyvam skūrą nušėps. Pagal mano numatymą, lal-kykimiesi, vyručiai, savųjų, kiek galėdami. Vis tiek kada-nors susilauksime ir męs giedresnė dienele.

— Kas iš to laukimo? — atkirto Jauskuldis. — Iš turtingų męs jau tapome elgėtomis. Nustojome visko. Palūkėkime da kiek, o imsime badu mirti.

— Tuščia kalba! — atvertė Daukšys.

— Kaip tu čia? — pašokęs net nuo uslano, paklausė Jauskuldis.

Bylos pradėjo darytis karštomis. Kiekvienas iš vyrų stovėjo stipriai už savo misli. Ginčas kone pavirto į vaidą. Vienok ant galo pagalios viskas pasibaigė ramiai. Kiekvienas iš atstangių ginčytojų likosi prie savo mąsties, apart Kiškio, kuris buvo pasiryžęs pristoti prie to, kas daugiau midaus duos.

Skiriamtis ilgaskvernis pakūždeno į ausį Jauskuldiui:

— Trūski, tamista, ir toliaus teip kaip dabar, o Romanas neužmirš. Aš neužilgo ir pats pas jį būsiu ir jam pranešiu apie tavo darbštumą dėlei jo.

Jauskuldis meliiai dėkavojo ilgaskverniui už jo malonų prizadėjimą, ranką spausdamas ir galva lenkdamas.

Kunigas, svečias Daukšio, visą laiką sėdėjo, burną neatverdamas. Ar tai jis dar iš atsargumo, ar dėlei kitų priežasčių — nežinia. Iš veido jo nieko negalima buvo suprasti. Tylėjo ir jo tarnas. Vienok, jeigu ilga skvernis su Jauskuldiu būtų ne teip drūčiai savo pašneka užsiėmė, tai jie būtų galėję užsimyti lengva, iš-

juoktiną ausisypsojimą ant lūpų abiejų vyrų: ir kunigo ir tarno.

Ant rytojaus, skiriantiesi, kuždeno kunigas į ausį savo tarnui:

— Kelionėje būki atsargus ir neužmirški, juog mane vadina Ivonu.

— Neužmiršiu Nesirūpinkite, — atsakė tas.

Ilgaskvernis-gi savo žaru įsakė Virpšai sugrįžus pas Aršųjį apipaškoti kokią didelę pagelbą juodu apturėjo nuo kunigo.

— Pasakyki kunigaikščiai ir kunigaikštenei, juog jeigu ne šita pagelba, tai šiandien mudviejų jau nebūtų tarpe gyvųjų, — pridėjo apščiakalbis ilgaskvernis.

Kada persiskyrę su ilgaskverniu, atėjo kelias varsnas, kunigas paklausė Virpšos:

— Kas tai būtų do per vienas šitas įsų ilgaskvernis? Neva pasiuntinys kunigaikščio, o išrodo vagin, ar teip šaldrėle, neva vyras, o plaukai ilgi kaip mergos. O jau ką apie drąsą, tai nėra ką nei kalbėti. Aš mačiau kaip jis, metęs ginklą, mosuoja su rankomis, nei tas vėjinis malūnas su sparnais.

— Et, ką jau, tamista, ir pasakoti, — atsileipė ant šito Virpša. — Prie naujo kunigaikščio priviso ir pas mus visokių niekšų. Slėpti man jau nėra ką. Pats tamista matei. Kad ne sveiki, tai būčiau aš ir gyvas teis nustojęs su tokių bendru, kaip šitas popas Kostas.

— Aš girdėjan, buk popais gudai savo žinyčius vadina, — pertarė, ne tai pritardamas, ne tai klausdamas, Ivonas, kunigas.

— Ugi kaip! — atsileipė Virpša.

— Na, jeigu teip, tai kokių velnių reikia popui pulke įsų kunigaikščio? — Ot, matai tamista, mūsų kunigaikštienė iš Gudų. Na, tai jai ir malonu turėti pas save ką-nors savo kampo, kokį-nors žmogų iš savųjų, kurio ji galėtų užsitikėti.

— Ir Bindokas gal pas jus buvo užsitikimas žmogus? — paklausė Ivonas su neslepianiu išjuokimu. Bet ant tų pėdų beveik užmetė kitą klausimą, kuriame teipogi aiškiai skambėjo nusidryvėjimas:

— Kaipgi tokie vyrai, kaip sveikas, o gali laikytis prie pulko įsų kunigaikščio?

— Ot, toks jau ir prisilaikymas! — patylėjęs truputį, atsileipė Virpša. — Mums, Mingailos bendrams, kaip ir gėda jau įješkoti sau prieštoį svetur, per tai pagal papratimą ir kenčiame. Savo rankomis mes sukūrėme šitą kunigaikštiją, savo rankomis ir prilaikome ją pakol.

— Savo žmones ginatė nuo svetimųjų šalių — pritarė Ivonas. — Jeigu jūs negintumite, kas gintų?

— Teip ir aš sakau nepakantresniems. Ką daryti, jeigu jau tokia kunigaikštija pora? Ak, mes jųjū neperdirbsime, o svietas vis tikta mūsų.

VRPŠA.

Per žalią girią vedė siauras kelelis linkon garsaus tada Gardino, o toliau į rytus vedė įsai į da garsesnę Dainavą. Siaurtas kelelis kalvelėmis bėgo, šalindamasi nuo pelkių, persokdamas per upelius, kur radosi brastos. Lenkėsi įsai plačių ir gilų upių, lenkėsi kiek galėdamas. O kur jau negalėjo išsilenkti, ten įješkojo brastos, neradę-gi brastos, kniubo drąsiai į sruvę upės... Tiltai buvo resti.

Kitos buvo tai galdynės nei dabar, kitoks svietas gyveno, kitokia žemė būtų ir tokie keliai ir pakelės. Svietas iš reto gyveno, tankiansiai susimetęs į kaimus: viensėdį žmogų retai tegalėjai matyti.

Dabar jeigu lietuviai tenka kelianti per mylią ar dvi, tai jis skaito tokią kelionę už nemažą žygi. Kada tenka keliauti už dviejų — trijų mylių, tai jau žemaitis ne-

tik pašarą arkliai gamina dėl kelionės, bet ir sau ima užkandį. Senovės veislė mūsų arklų nesibijoją kelionės tokios ir nešerta. Žygiai per šimtą verstų buvo teip sau kelionės, į kurias rengdamiesi vyrai, išidėdavo: kelis sūrius, duonos kepalėlių ir grebšius, žirgams truputį abrakos...

Ot ir dabar jojo du vyrų: Ivonas ir Virpša, su labai lengvais grebšiais. Mosuodami galvomis ėjo žirgai lengva ristele. Virpša vedė kelią. Patėnijęs, juog kelionės bendras nelabai skamus į šneka, ir Virpša pirmą dieną tik iš reto atsileipė į jį. Vienok į antrą dieną kelionės vyrai lyg geriaus susipažino ir pradėjo apie šitą kalbėti.

— Bet-gi ir pas jus čionai apščiai girių beėsama, — užmetė žodį Ivonas. — Aš mislijan, juog čion tankiau svietas gyvena ir daugiau dirbamų žemių, daugiau dirvų.

— E, tamista! girių pas mus visur ikvaliai, ypač-gi šitoje šalyje, — atvertė Virpša. — Ot, anapus Bebrų upės ten žiemiuose kur-tai, tai pasakoja žmonis, batin yra vietos, kur girių ir arti nėra. Bet jau tai turbūt anapus Gardyno girių. O čion pas mus, tamista, tai girios ir vyrai... Mės, matote, papratę-poj jaisiais valkiotis, tai mums ir gerai...

— Ir aš nieko apie tai nesakau. Tik, matai, tamista, keliaudamas po tokias vietas, turi pasirūpinti ir dėl žirgo ir dėl savęs maisto šidėti.

— Tai! — nusukė Virpša saviškai. — Ko jau čion labai ir rūpintis. Lyg čion toliausias kelias sulgy Gardynui. Tiesa, duonos — druskos ne pro šalį paėmus, kad turėtum su kuom valgyti, nusišoves kokį paukštį ar žvėrį. Teipjau ir su žirgu. Man rodos, juog ir tamistos žirgas iš tos veislės, kuri nesibiją kelionės. Aš, tiesą sakant, seniai jau geriuosi jo eiseną. Jis kaip iš ryto teip ir į pavakarį vis viena sparta žengia; tartum tos jo kojos tai geležinės. Tik pačiam karštyje pasirodo, lyg truputis prakaito — putų. Apie tokį gyvulį, tamista, mažai tenka rupintis. Dabar tokių žirgų ne daug matyti.

Ivonas, kaip galima buvo patėmyti, su pamėgimu klausė kalbos, ir metęs akimis ant savo bėro žirgo, šyptelėjo truputį, pritardamas:

— Tai tiesą kalbi, sveikas, žirgas mano ne iš prastų. Vienok ir tamistos žirgas ne peiktinas, — pridėjo Ivonas.

— Mano žirgas užsiliko nuo senų da galdynių. Bet jeigu dabar aš jo nustočiau, neduokite dievai, tai jau tokio man ne įgyti daugiau! E, he! he! Ne įgyti! — nutęsė Virpša.

— Kodėl-gi? — paklausė Ivonas.

— Neįstengčiau. Neturėčiau už ką, — atvertė paklaustas. — Ne tokie laikai dabar pas mus, ne tokios galdynės, tamista! — Ir tai pasakęs, nutilo ant valan dės.

Žirgai prunkštaudami žengė tuom tarpų girios keliu. Paukščiai ir smulkūs žvėrys tolydžio šmaizioj ties keliu. Keli briedžiai per kelią perbėgo, subaugin dami žirgus. Ištole griovė balsai girinių baidyklių. Gria skambėjo, ošė, gaudė...

Ivonas jojo ar tai užsidūmojęs, ar tai klausydamas girios balsų. Virpša mėtė ir sykį ir antrą ant jo akimis ir pratarė:

— Kaip pažiriūri aš ant sveiko, kai man teip nurdo, juog vargiai bo pas mus ant ilgesnio laiko užsikis.

— Dėlko-gi teip misliji? — paklausė kaip ir iš mego busdamas Ivonas ir mesdamas aštriai akimis a Virpšos.

(Toliaus bus.)

NAUJIENOS.

Isz visur.

Kare tarpe Maskolijos ir Japonijos.

Percitą sąvaite, kada mūsų laikraš-
tis jau buvo išsiųstas į spaudą, telegra-
mai pranešė apie baisią nelaimę, patiku-
sią maskolių laivynę ties Port Arthur'u.
Zavo tenai apie 900 žmonių, tarp kurių
buvo ir admirolas Makarov su visu savo
generališku štabu, teipgi garsiausias mas-
kolių tepliotojas (maliorius) Veryščagin
ir pora gabesnių maskoliškų rašytojų
(karės korespondentų). Kaip priežastį
tos nelaimės oficiališkai Maskolijos tele-
gramai, o paskui juos ir kitų šalių laik-
raščiai pripažino, kad admirolas Makar-
ov su savo laivu „Petropavlovsk“ nety-
čia užvažiavo ant minių, kurias masko-
liai buvo užtaisę japoniškiems laivams.
Dabar-gi bet abejojama apie teisingumą
to tvirtinimo ir Port Arthur'o masko-
liakareiviai, o su jais ir daugybė mas-
koliškų laikraštinių tiki, kad laivą
Petropavlovsk sudaužė su minomis japo-
nų povandeninis laivas, kurį buk jiems
pristačiusi Anglija. Tam bet tvirtinimui
netiki nei pačių maskolių daugybė. Ja-
ponai-gi tvirtina, kad tą didelį blėdį Mas-
kolijai jie padarę. Tas gal ir teisybė.
Sulyg to tvirtinimo šiteip atsitikė: Ja-
ponų admirolas Togo, kuris su savo lai-
vyne kelis syk stengėsi užblokuoti įėjimą
į Port Arthur'o uostą ir vis be pasekmės,
samsilijo ant galo padėti minas, idant
maskolių laivai, išeidami iš prieplaukos,
butų iškelti į padanges. Dėlto naktį 12
balandžio išsiuntė į Port Arthur'o uostą
2 divizijai laivų, ardančių torpėdus, ir
vieną diviziją torpėdinių laivų, o su jais
laivą padedančių minas Roseju Maru.
Maskoliai iš tvirtynės su savo šviesomis
patėmijo tuos laivus ir pradėjo juos šau-
dyti, bet, kad torpėdiniai ir kiti laivai
nukreipė atydą maskolių nuo savęs, ju-
rininkai ant laivo su minomis įsteigė pa-
dėti minas trijose vietose.

Kada pradėjo švisti, tam tyčia pa-
siųsti japonų laivai teip-pat prisitartino
prie Port Arthur'o prieplaukos, idant iš-
vilioti admirolą Makarovą su jo laivyne.
8 adyną iš ryto admirolas Makarov išėjo
iš prieplaukos su garlaiviais Petropav-
lovsk, Poltava, Pobjeda ir greitaisiais
laivais Dijana, Askold, Novik ir Bojan
ir ėmė vyti japoniškus laivus. Tie pa-
sileido bėgt, idant pagal sudarytą planą
nuvilioti maskoliškus laivus toliaus nuo
porto, kur admirolas Togo su didele lai-
vyne pasirengęs laukė maskolių. Makar-
ovas pamatė, juog jį nori įtraukti į ža-
bangus ir juog japonų laivynė trissyk pla-
nesnė už rusišką, davė ženklą savo lai-
vams grįžti į portą. Japoniški laivai
vijosi maskolius, bet kad buvo perdaug
pasitolinę, negalėjo pavyti. Maskoliški
aivai jau buvo beplaukią į uostą, kaip
netikėtai kariškas garlaivis Petropav-

lovsk, ant kurio buvo admirolas Makar-
ovas su savo štabu ir daugeliu svečių
praklinesnių maskolių, užėjo ant minų,
kurias naktį japonai padėję buvo. In
pustrečios minutos garlais Petropav-
lovsk, iškeltas iš vandens eksplozijos pa-
jėga, buvo jau paskendęs.

Negalima aprašyti maskolių sumiši-
mo, kuris įvyko po tai nelaimė. Išsi-
gelbėjo nuo to laivo tik keletos apicierių
ir pora dešimčių matrosų. Tarp išsigel-
bėjusių yra ir didis kunigaikštis Kirilas,
kuris yra kandidatu ant maskoliško carų
sosto, jei dabartinis caras mirytų, nepa-
likęs vyriškos lyties vaikų, o jo brolis
Mikolas dėlei savo silpnos sveikatos ne-
galėtų užimt sosto.

In kelias minutes po nuskendimui gar-
laivio Petropavlovsk užėjo ant minų ir
garlaivis Pobjeda, bet to minos nenus-
kandino, tik padarė didelę skylę jame.
Tą pačią naktį japonų laivai užklopo be-
plaukiantį maskolišką torpėdų ardytoją
garlaivį Bestrašnyj ir iš visų pusių šau-
dydami jį paskandino. Zinia apie šitą
nelaimę padarė baisų įspudį visoje Mas-
kolijoje. Ciecoriška Romanovų šeimyna
dėkavojo Dievui už „stebuklingą“ išsi-
gelbėjimą kandidato į carus Kirilo. Pat-
sai caras, o su juo visa Maskolija raudoa-
ja Makarovu, kuris buvo vienu iš gabiau-
sių maskoliškų jurininkų.

In vietą Makarov į Port Arthur'ą
paskirtas yra vice admirolas Skridlov,
kuris turėjo po savo valdžia visą Juodų-
jų marių laivynę.

Balandžio mėnesy maskolių laivynė
apturėjo didžiausią blėdį. Nuo prasidė-
jimo karės sekanti maskolių laivai likosi
paskandinti: Greitasis garlaivis Variag
ir mažesnis laivas Korec paskandinti
9-tą dieną vasario ties Chemulpo; greit-
sasis garlaivis Bojarin paskendęs 11 va-
sario; kariškas laivas Petropavlovsk 13
balandžio; garlaivis miniomis padėti Yeni-
sės paskandytas 12 vasario; torpėdų ar-
dytojas Bestrašnyj paskandintas 12 ba-
landžio. Paskandinti teip-pat kiti torpė-
diniai laivai.

Admirolas Makarovas.

Steponas Osipovič Makarovas buvo
visoj Maskolijoje žinomas karžygy. Jis
gimė metuose 1848 ir maskoliškame vais-
ke slūžėjo per 40 metų. Laikė karės su-
Turkija turėjo jis komandą ant kariško
laivo Didkunigaikštis Konstantinas, ku-
rį laivą pats išrėdė torpėdomis, nes jis
buvo tiek-pat persimanąs techniškuose
dalykuose, kiek kariaunos vedime. Jo
drąsus užpuolimai ant turkiškų laivų ir
jo pasekmingi įsilaužimai į turkiškus uos-
tus pakėlė jį veik į kapitono stoną ir
užpelnė jam garbės ženklus Vladimiero ir
šv. Jurgio, kaip ir auksinį kardą. Metu-
ose 1882 gavo jis urėdą ant maskoliš-
ko laivo, stovinčio ties Konstantinopolio
ir turėjo čia progos studėrnoti apgynimo
budus Bosphoro. Tada perleido jis du

metu kaip pagelbininkas admirolo Chi-
hacheff Baltiškų jurių laivynė. Nuo
1885 iki 1889 metų perkeliavo jis svietą
su savo laivu Vitjaz, su mieriu darymo
hydrographiškų studijų, o jo raportas ta-
me dalyke užsipelne augstą pripažinimą
Ciecoriškos Mokslių Akademijos Metu-
ose 1891 pastojio Makarovas vyriaus-
inspektoriu maskoliškos jurinės arti-
lerijos, o jam uždėkavoja maskoliai
daug pagerinimų savo marininkystėje.
Po metų 1894 užėmė Makarovas koman-
dą ant Baltiškų ir Viduržemių jurių lai-
vyne. Laikė karės tarp japonų ir kynų
buvo jam komanda paduota ant dalies
admirolo Tyrtovo laivynės, kada jau kar-
ė su japonais rodė neišvengtina. Per
ilgą laiką pirm išsilaužimo dabarnykš-
čios karės slūžjo Makarovas Kronštate
ir jam buvo paduota priežiura ant Peter-
burgo apgynimo įtaisu. Daryme jurin-
inkų planų neperviršėjo jį nė vienas
visoj maskoliškoj kariaunoj. Po jo va-
dovystės stojos naujas budavoji departa-
mentas. Didysis laivas ledų laužimui,
Yermak, ant viso svieto drūčiausias lai-
vas to budo, buvo padavotas pagal
Makarovo planus, ir jis pats jį išbandė
dviejose kelionėse į šiaurjures.

Vienok admirolas Makarovas ne tiek
buvo mokslinčiu, kiek karėviu; vyras
drūto ūgio, su aštria akia komandai ir
barzduotu veidu. Jo paduoti karėviiai
mylėjo jį už jo gerą širdį ir žmonės garbi-
no jį kaip Skobelevą jurininkystėje. Ka-
da jis iš Kronštado iškeliavo, idant už-
imti komandą ant svarginto rusiško
abazo ties Port Arthur'u, tad jo vyrai-
atsisveikinant nešė jį ant pečių. „Telai-
mina jus Dievas, broleliai!“ buvo jo at-
sisveikinimo žodžiai apicierams ir vy-
rams. Su Makarovu patrotino masko-
liai vieną savo drąsiausių, ištikimiausių
ir gabiausių vyrų.

Eksplozija pekliskos masinos.

Peterburgas, 15 balandžio. — Vienam
iš puikiausių hotelių ant Nevskio Prospek-
to atsitiko didelė eksplozija peklis-
kos masinos. Du keleiviu sustojo tame
hotelyje; vienò pavardė buvo Kazanoo
(bnet jis teip pasirašė), o kito nežinia.
Su savig jokių daiktų daugiaus neturė-
jo apart mažų valizėlių, kurias patys įsi-
nešė į parodytą jiems kambarį. Per vi-
šą dieną juodu vaikščiojo po miestą, tik
vėlai vakare sugrįžo į hotelį. Naktį ne-
tikėtai visame hotelyje pasidarė bausis
triukšmas. Langai iš šibų byrėjo, du-
rys krito iš edverijų ir keliose vietose pa-
sirodė ugnis. O riksmo ir klyksmo žmo-
nių, apsigyvenusių tame hotelyje, jau nė
apsakyt negalima.

Užlieję ugnį pasirodė, kad kambary-
je tu dviejų keleivių ekspoldavojo peklis-
liška masina. Kazanovą su jo draugu
rado sudraskytu į smotelius. Sitas atsi-
tikimas ant viso miesto padarė labai di-
delį įspudį.

Ispanija.

18 balandžio atsitiko naujas pasikėsimas ant karaliaus Alfonso ir jo pirmutinio ministerio Mauro. Karaliui iščianant iš cirkaus po perstatymų kovų su jaučiais, koks nepažįstamas metė jam po kojų dinamito bombą. Bet bomba nupuolė biskip perforti ir nė vieno neužkubino. Kaltininkas suspėjo pasislėpti, naudodamasis iš didelio publikos sumišimo. Prancuzija.

Iš Marsylijos praneša, juog ten tapo suareštuoti trys italai už bandymą užmušti prezidentą Loubet'ą, keliaujantį dabar į Rymą su vizita pas Italijos karalių.

Iš Amerikos.

Iš Shenandoah.

18 d. balandžio užmušė mainose jaunikiatį Joną Malakaucką, 22 metų amžiaus. Jis trečias metas kaip Amerikoje; palieka čion broj ir seserį o Lietuvoje tėvelius didžiam nuliudimui. Pačio iš Liubavo parapijos, Trampinjū sodžiaus, Kulvarijos pavieto. Buvo doras žmogus; amžina atilsi jo dušiai!

D. Franklin Moury gyvastį patrotino užtai, kad neatbogo daktaro isakymui. Jis buvo dėl kokios ligos pas daktarą ir gavo vaistus, kuriuos jam liepė su vandeniu sumaišius išgerti. Bet nedabodamas daug, jis ėmė liekarstas vianas, o laike 24 adnyū po to buvo negyvas.

Reuben Stout, urėdinknas ant P. & R geležinkelio, arti Ringtonw, turėjo prastą patyrimą su plėšikais. Vakare išgirdęs į duris bekžiant, ėjo atidaryti, o nemaz persigando, kaip penki plėšikai, su lečnyomis ant veidų, revolverius ištiesė ir paliepė jam rankas iškelti. Jie tada grėšė jam kojas į ugnį įkišti, jei nepasakys, kur savo pinigų laiko. St. išsigandęs tuojaus padavė jiems višką, ką tik turėjo: 6 dol. ir 13c. pinigais ir savo dziegorėlį. Plėšikai tada persitrikė, kad daugiau nieko neturi, išėjo.

Skiepyš po prievarta.

Shamokin, Pa. Raupoms nesiliaujant platintis, apsiėmė vyriausybė su prievarta skiepinimą įvesti. Paliepė, kad visos ypatos, neskiepytos laike 5 metų, duotųš skiepytis, ir grumzdžia visą miestą po kvarantaną laikyti, jei šitas paliepiamas nebus išpildytas laike dviejų nedėlių. Daktarai eis namas nuo namo, o katric neduosis skiepytis, tai tujų vardus užrašys ir nusiųs miesto vyriausybei dėl pakėlimo provos. Nuo pradžios raupų išsilauzimo jau 88 ta liga apsirgo.

Skaitlius Sv. Valstijū gyventojū.

Pagal paskiausias cenco atskaitą Suvienytose Valstijose be Aliaskos ir Pilipinų salų turi 79,900,389 gyventojū, tai yra 4 milijonais daugiau nei buvo 1900 metuose. New Yorkas miestas turi 3716.

000 gyventojū, Chicago 1874000, Philadelphia 1368000, St. Louis ir Bostonas apie po 600000, Baltimore 531000, Cleveland 415000, Buffalo 381000, San Francisco 356000, Pittsburgas 345000, Detroit, Milwaukee, New Orleans ir Washington apie po 300,000.

Mitchell'is išsvažiuos į Europą.

Indianapolis, Ind. Jonas Mitchell'is, prezidentas suvienytų Amerikos anglekasių, keta ant pavasario išvažiuoti į Europą, idant dalyvautų ant tarptautiško anglekasių kongreso, kuris prasidės Paryžyje 23 d. gegužio. Podraug su juom važiuos ir sekretorius Pittsburgo distrikto anglekasių. Mitchell'is išsitarė, kad su juom draugė iš New Yorko išvažiuos ir Dr. Weyle, kuris moka daugelį kalbų, o ypačiai prancuziškoj ir vokiškoj kalboj gerai susišneka. Mitchell'ui po užbairgimo Paryžiaus kongreso, kuris apie 4 arba 5 dienas trauksis, važiuojant aplankyti angliū distrikтус Prancuzijoje, Vokietijoje, Belgijoje, Anglijoj ir kitur, palydės jį visur Dr. Weyler ir labai palengvys ištyrinėjime tenykščių kasyklų pasilakymų.

Darbininkai keta užimti fabriką.

Pittsburg, Pa. Cionykštė unija stiklo darbininkų apgarsino, kad ketanti ar budavoti, pirkti arba randavoti kokį stiklų fabriką, idant sau bedarbiams draugams uždarbį parūpintų. Yra aprokuojama, kad apie 200,000 dolerių surinks pradėjimui to užsiėmimo ir trumpame laike jau galės iš savo fabriko stiklą parduoti. Šitas apsiėmimas tarpe dirbtuvių savininkų didį sujudimą prikėlė.

Tikišis straiško užbairgimo.

Colorados straikieriai laukia pribuvimo prezidento J. Mitchell'o, idaut susirudavoti su straiško vadovais. Jie tikišis, kad laike jo pribuvimo į sutartį pareis ir galės darbus užimti.

Baisi eksplozija.

Per eksploziją 2 tukstančių svary parako ant Suvienytų Valstijų kariško laivo Missouri patrotėjo 29 jurininkai gyvastį, o 5 likos surkini sužeisti. Missouri buvo ties Floridos pakraščiu, kada armotomis bešaudant, 12 colių armoto lodingis iš netyčių užsidegė ir podraug su tuom dar keturi lodingei eksplozdavo.

Trukis pasileido.

Seranton, Pa. Ant Erie geležinkelio ties Rock Junction, netoli šito miesto, atsitiko baisi geležinkelio nelaimė, kurioje tris trukio urėdinknai smertį rado. Angliniam trukiniui ant labai stataus kelio augštyn važiuojant, atsiliuosavo dalis trukio, 15 vagonų su anglimis, ir leidosi pašloniuoju keliu žemyn. Ant geležinkelio susitiko su kito trukio masina ir sudaužimas buvo toks smarkus, juog ma-

šinos kaip ir vežimai visiškai supūstyti tapo. Sako, nusileidziantis trukis, apie 11 mylių perbėgęs, buvo atsiekęs greitumą 100 mylių ant adynos. Geležinkelio kompanijai padarytoji blėdis aprokuojama ant 100,000 doerijų.

Nepagados New Yorko valstijoje.

Rochester, N. Y. Tikrai žiemiškas pūstymas atsitiko šitoj apielinkėj ir žemė per tris colius sniegu apdengta. Iš viso oras šį pavasarį labai šaltas ir fermeriai skuundžiasi, kad su apdirbimu savo laukų labai užpakalį pasilikę.

Mokomo vaikų vogti.

Wilkesbarre, Pa. Policija sakos atidengusi mokslainę, kurioje maži vaikai mokinami buvo vagystės. Suareštavus dvi mergaites, kurių užtkio bevirgiant, atrado pas jas daugybę vogtų tavorų. Perklusinėjant prisipažino jos, kad nekuri motera Kingstone jas pamokinusi stornose vogti ir kad skaitlius kitų mergaičių teip-pat prie to dalyvauja. Mergaitės, siraos budamos, tapo dabar į užauginimo namus paduotos. Policija darbuojas tą dalyką gruntingai ištyrinėti.

Atsakymas

A. Gecevičiai, 28 Ames str. Brockton Mass. — Mes jums lakraščių siunčiam kas savaitę, o jei jus negaunat, kaip skundžiatės, tai gal ant pačto kas nors paima. Apsiziurėkit.

Temykit visi!

Minersvilėje ant mainierių salės atsbu didelis balius 16 d. gegužio, ant ant minties 10 metų sukaktuvės šv. Vincento draugystės. Užprašom visas lietuvaites ir lietuvius iš Shenandoah'rio, Mahanogaus ir apielinkės, teipgi visas vietines draugystes. Inėjimas vyrams 20c., merginoms dykai. Vardan komiteto pasirašo K. Vasiliauckas.

The Shenandoah Trust Company

Kapitolas \$125,000 Pervirsis \$22,000 Vientatinė lietuviška banka, kurios akejonierius daugumas lietuviai. — Moka 2 procentu nuo padėtų pinigų.

Adaras kasdien nuo 9 rtye iki 3 po pietų, subatomis nuo 9-12 rtye ir 9-10 vakare. — Galima susikabėt lietuviškai.

PRANESZAM VISIEMS!

Kurie reikalavote Katalogo „Žvaigždės“ redyste, tai galite dabar gauti, atsisaukdami ant žemiaus padėto adreso:

T. P. KRIŽANAUCKAS,
L. Box 62. Shenandoah, Pa.

Dide pianu kupczyste. Viens iz didžiausių ir paskemingiausių pianų fabrikų yra firma Winterroth & Co., New York, kuri te jau per 16 metų kupczyste varo ir tam laikui perstojimo tobuloinsi. Nesenai szaliej tevoru namu atidarė Jersey City'je, 89 Newark Avenue. New Yorke randas jų kupczystas po Nr. 105 East 14th St. ir Nr. 98 Fifth Avenue.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGŽDĖ“ — THE STAR

official organ of

Lithuanian R. C. Alliance of America

published every Friday at 15 W. Oak St., Shenandoah, Pa., and 223 Roebling St., Brooklyn, N. Y. by Lithuanian Catholic Publishing Company
 Rev. A. M. Milukas, Pres. and Sec'y, who is also Editor.
 Rev. P. ABROMAITIS, Treas.

All communications must be addressed:

Lithuanian Catholic Publishing Company,
 Shenandoah, Pa.

SUBSCRIPTION \$2.00 A YEAR.

to members of „R. C. A. of A.“ \$1.20

Rates of Advertising:

One inch once..... \$0.50
 One inch one month..... \$1.00
 One inch per year..... \$10.00

Sanvaitinis Laikrasztis

„ZVAIGŽDĖ“

izseina kas PETNYCYZIA. — Kasztuoja ant metų \$2.00, į Lietuvą ir Susivienijimo L. R. K. A. sąnariams \$1.20.

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

Lithuan. Catholic Pub. Co., Shenandoah, Pa

XIX Seimas Susiv. L. R. K. A.

Pranešu visiems sąnariams ir kuopoms mūsų katalikiško Susivienijimo, kad mūsų seimas šimet, pagal pernykščio Pittston'o seimo nutarimą, bus Shenandoah'rije. Prasidės 17 d. Gegužės, utarūnink. Kuopų delegatai privalo pribūti iš vakaro, nes 9 valandą ryte visi seimo delegatai užprašomi yra pribūti ant iškilmingų mišių šv. Jurgio lietuviškoje bažnyčioje, po kurių ir bus pradėtas seimas ant vietinių kuopų išrinktos salės, Dougherty Hall, kampanas Jardin ir Centre ulyčių.

Visų kuopų užprašau, kad išrinktumėte delegatus į seimą, o kurios negalės išsiųsti delegatų, kad nors į laiką ant rašto paduotų savo įnešimus. Teipgi visi delegatai turi atsivėžti su savim mandatus, tai yra paliudijimus nuo savo kuopų, juog jie išties yra išrinkti į delegatus. Kožna kuopa gali rinkti tiek delegatų, kiek dešimčių sąnarių turi.

Shenandoah'rio kuopą šiuogi užprašau, idant parpūntų ir savo laike apgarsintų, kur turi sustoti atvažiaję delegatai, idant nebūtų bereikalingų klaidžiojimų.

Teipgi kuopos, rinkdamos savo delegatus, tegal gerai apsvarsto ir surašo savo nuomones link pakrapos, naudos ir tolesnio vedimo mūsų katalikiško Susivienijimo, idant jis augtų, darbuotųsi ir kuodidžiausią mums visiems naudą atneštų. Lai gvyuoja katalikiškas Susivienijimas ant naudos tėvynei Lietuvai!

Prez. Sus. Liet. R. K. A.

Kun. V. Kudyрка.

„Motineles“ Reikalai.

Nuo Vasario 8 d. iki 4 d. Balandžio „Motinėle“ turėjo sekančius įėjimus ir išleidimus:

Į n ė j o :

In geležinį kapitolą:

Draug. šv. Juozapo, Philadelphia, Pa., aukų 5.51
 Prisiraišymai (prie III skyriaus) V. Lnišaičio iš Wilkesbarre, Pa. 1.—
 Pittston'o bažnytinis choras paaukavo 4.35
 Pelnas nuo piano 75.—
 Buvo pirmiau 913.01

Viso \$998.89

In bėgamąjį kapitolą:

Mėnesinių 18.—
 Buvo pirmiau 297.30

Viso \$315.30

Kankintinių kapitole yra

I š ė j o :

Stipendija p. V. T. 60.—
 Pinigų persiuntimas .65

Viso 60.65

Bėgamame kapitole lieka \$254.65.
 Taigi „Motinėle“ pinigiskas turtas persistato šioje valandoje sekančiame pavidale:

Geležinis kapitolas 998.89
 Bėgamasis kapitolas 254.65
 Kankintinių kapitole 9.80

Viso labo \$1263.34

Per Velykas Pittston'o giesmininkai surinko „Motinėle“ geležininai kapitolei sekančius aukus: kun. M. Sedvydis 1.—, Eugenija Savickiute 1.—, Pranas Sedvydis 25c., J. Kasulaitis 25c., L. Šcoraitis 25, V. Novik 25, L. Balčiūnas 25, M. Pažėra 25, J. Taruta 25, S. Petraška 25, M. Kiziūtė 5, M. Kiziūtė 5 A., Pilkioniūtė 5, L. Kazlauskūtė 5, F. Balčiūniūtė 5, A. Baron 5, M. Maurašaičiūtė 5. Viso \$4.35.

Pittston'o giesmininkams, lygiai kaip ir Philadelphiajos šv. Juozapo draugystei „Motinėle“ siunčia nuoširdžią padėkavonę.

Nauju „Motinėle“ trečio skyriaus sąnariu yra p. Vincas Luisaitis, gyvenąs po Nr. 41 Daugher Lane, Wilkesbarre, Pa.

Piano (kurs, nuvažiavus „Mot.“ kasieriui ir sekretoriui į Plymouth'ą, pasirodė beasas paprastais vargonėliais, turinčiais tik pino išveidą), antro Velyku dieną teko Vladislovui Senapėdžiui, pasidavusiam už Walter Miller, gyvenančiam ant Nay Aug Ave., Nr. 1812, Scranton, Pa., kurio tikieto numeris buvo 81.

Viso buvo parduota tikietų 300 (\$75.80). Daugiausiai išparduota Scranton — 128 (\$32.00); paskui eina: Pittston

— 53 (\$13.25), Forest City — 25 (\$6.25), Boston — 23 (\$5.75), Homestead (kun. Cepanonis) — 20 (\$5.00), Minersville — 19 (\$4.75), Wilkes-Barre — 17 (\$4.25) ir Plymouth — 15 (\$3.75).

„Mot.“ Sekretorius.

Korespondencijos.

Shenandoah, Pa.

Zinomas drapanų pardavėjas, p. D. Brazinskas, išpardavė savo visą magazyną ir iškeliavo į Elizabethport, N. J. P. Brazinskas buvo geru Zvaigždės prie-lium, tein-pat direktorium ir vienu iš organizatorių Lietuvių K. Spaudos Bendrijos. Redakcija linki jam paskėmės.

p. Jonas Grabliauckas, pardavęs savo saliną ant N. West ulyčios, išsikėlė iš Shenandoah'io į farmus. Jis apėmė Naisvaterio hotelį, anapus kalno, pakalnije palei kelią, važinuoiant pro nanjas lenku kapines.

Vasaros laike nevienas Shenandoah'rio lietuvis, išėjęs pakviepuoti šviežiu oru, maloniai atsilšęs pas p. J. Grablauską.

New Philadelphia, Pa.

Per atvelykį turėjome savo lietuviškoje bažnyčioje 40 val. atlauidus. Per šitą iškilnę du dalyku galima buvo patėmyti: viena — juog mūsų parapijos lietuvis yra karštai tikinčiais katalikais, nes visi stengėsi per visas tris dienas dalyvauti dievmaldystėje, ir retai katras iš parapijonių nebuvo tame laike išpažinties; o antra — juog lietuvių skaitlius New Philadelphiajos apygardoje per pastaruosius metus žymiai pasididino. Da niekad tiek svieto savo bažnyčioje nebuvo matę. Mūsų nauja ir gana ruimin-gta bažnyčia per vargą galėjo visus sutalpinti. Teipogi nemažai svetimų kunigų pribuvo į dvasišką pagelbą mūsų gerbtiam kun. A. Kaminskiui. Štai šitie kunigai buvo atvažiaję: P. Abromaitis iš Shenandoah, Pa., S. Pautienius iš Mahanoy City, Pa., V. Dargis iš Minersville, Pa., V. Staknevčius iš Newark, N. J., Pranc. Jakštys iš Brooklyn, N. Y., ir lenkiškioje: St. Oleisinski iš Shenandoah, Pa., Ign. Maciejewski ir A. Alechniewicz, abu iš Mt. Carmel, Pa. Pamokslai buvo kas vakaras lietuviški ir lenkiški. Lietuviškai kalbėjo pamokslus kunigai: V. Dargis, P. Abromaitis, S. Pautienius, V. Staknevčius, ir užbaigiant 40 val. atlauidus, vėl sakė kun. V. Dargis.

Mūsų parapijos yra rengiami fair'ai; prasidės kitą seredą, tai yra: šio mėnesio 20 dieną. Trauksis kelias dienas.

Tikimės mūsų fair'ų pasisekimo, kada-gi išstatę naują bažnyčią, malonėtu me išstatyti savo prabašėni gražius namus, o kiek palaukė ir — lietuvišką mokyklą.

M. B.

Iš Pamares.

Skaitydamos „Zvaigždė“, randu geriau ir silpniau rašytas korespondencijas, tad suprantu, kad nevien mokslinčiai rašo, o tas ir mane vargdienelį užukvatina šį-tą parašyti kas mūsų pamareje girdėti.

Jau mėnesis prasliko, kaip Brooklyne buvo 40 valandų atlaidai, o da niekas apie juos nepranešė; tad dabar nuo jų savo rašymą pradėsiu.

Jau daugelį girdėjau šnekant, kad Brooklyno lietuviška bažnyčia ant tos parapijos yra toli per maža, o laike atlaidų persitinkinnu, kad tas yra teisybė. Gražu buvo oras, tad žmonelės skubino į bažnyčią, o tada tie, kurie vėliau atėjo, jau bažnyčioje vietos nerado ir turėjo namon grįžti. Visa dievmaldystė atsiliko labai gražiai. Buvo apart vietinių šie svetimi kunigai: kun. J. Kaulakis iš Philadelphia, Pa., kun. A. Milukas iš Shandoah, Pa., kun. V. Kudirka iš Kingston, Pa., kun. V. Matulaitis iš Plymouth, Pa., kun. V. Staknevičius iš Newark, N. J., kun. B. Zindzius iš Elizabeth, Pa., kun. J. Lietuvninkas iš Baltimore, Md., kun. P. Saurasaitis iš Waterbury, Conn., kun. J. Seštokas iš Lawrence, Mass., kun. Buchalski iš Brooklyn, N. Y., ir kun. A. Calitri iš New York, N. Y.

Ant užbaigimo buvo graži procesija, laike kurios ėjo su žvakėmis, Karalienės Aninolu draugystė ir mažos mergaitės, gražiai baltai pasirėdę. Ispazintų, kaip girdėjau, atliko sviršum 1200 ypatų.

Verbų nedelžioje ir panedėlije Brooklyne lietuviškoje bažnyčioje buvo perstatymas Viešpaties Jezaus kancijos judančių ir paveikluose. Zmyni, ypnė pirmą dieną, buvo labai daug ir visi iš perstatymo buvo labai užgančinti. Uždarbio parapija turėjo, kaip kolektoriam į paskakojo, sviršum 150 dol.

Bet nemislykite, kad aš koks zakristijonas ir vien žinau kas bažnyčioje dedasi — aš jums ir daugiau papasakosiu. Subatoje prieš Verbų Nedelį, mūsų angšto mokslo laisvamaniai padarė balii; mat jie tikėjo, kad tokiu būdu atatrakus žmones nuo bažnyčios ir juos proto išmokys, bet apsiriko nabagailiai — ant baliaus atėjo vien baliaus rengėjai.

Elizabeth'o lietuviai nenori kitiems apsisieiti, dabar jau pradeda statyti naują didelę ir gražią bažnyčią už 60.000 dol. Ir už tiesią jie gerai daro, nes jei jų skaitlius teip danginsis kaip dabar, tai jiems da ir šita bažnyčia bus per maža, nes ar girdėjo kas tokį atsitikimą: vienoje die. noje, tai yra 4 Balandu, buvo į krikštą dvi pori dyndeliu.

Jonas Pažeraitis.

Lawrence, Mass.

Aš Hipolitas Leikauskas dėkavoju jums, godotina Redakcija, už jusų laikraštį „Zvaigždė“ ir veljiu visiems Amerikos lietuviams ją užsirašyti ir skaityti,

nes tarpina daugybes naujienų ir visokių žinių.

Papasakosiu čia atsitikimą iš mūsų miestelio. Atvažiuavo neseniai koks ten apgavėjas iš Bostono ir ėmė garintis, kad buk iš Maskvos atvažiavęs ir esąs dideliu daktaru. Biedni žmonelės tai ir prikibo, o nekuriu prikišė buk net po 5 dol. Bet galiausiai nepasiekė poneliu. Vienas pasišaukė policmoną ir davė jį suareštuoti; vargšas gavo už tai tris mėnesius skylėn ir 50 dol. koros. Jis ir seniau jau tupėjęs už tai, kad išsidavė už kunigą ir rinko po žmones aukas.

Kiek teisybes szliuaptarniku korespondencijose.

Newark, N. J.

Paimk „Lietuvą“ arba „Vienybę“, retai labai nerasi korespondencijos, kurioje nebūtų niekinami lietuviai katalikai ir biauirinami kunigai. Zmogus nepersitikinęs gali pamislyti: ištikro tie katalikai yra netikiausi žmonės, o jų kunigai tai didžiausie niekšai. Mažu ir ne vienas iš mūsų brolių teip įtikėjo? Aš ir kitados tai viską laikydavau už teisybę kol nebuvau dasekš jų melagysčių, o dabar jau netikiu.

„Lietuvos“ 12 num. vienas tokios rūšies korespondentas, po pravarde Daugžin, rašo iš Newarko, pradėdamas nuo St. Prano štoro subankrutinimo, ir baigdamas apšmeižimu mūsų prabaščiaus kun. Staknevičiaus. Pažūrėkime, kiek čia teisybės rasim pas šliuaptarnikus.

Nieko priešingo nematau pranešime apie subankrutinimą mano štoro, nes tai teisybė. Bet kada-gi sykiu užkabina ir kat. tikėjimą ir melagijausiai apšmeižia mūsų prabaščių, tai laikau už didžiulį reikalą pono Daugžinančio melagystės išskelti į viršų ir svietui parodyti. Parasyms apie subankrutinimą štoro, tai yra ženklas p. D. ir kitų tautiečių džiaugsmo; nes tulas neteko konkurento, už kurį ma ne sau perstatinėjo; jau peritame mete po dangčių Tautiečio iš neapikantos buvau apšmeižtas, juog buk daugybę nelaimių dėl lietuvių Newark'e pridaręs, griudamas draugystės ir tt. Zinoma, aš netylėjau; buvau parašęs atsakymą tam pačiam laikraštyje, per kurį buvau užgautas („Lietuva“). Redakcija buvo tokia gera, kad patalpino mano atsakymą; bet ant mano nenaudos. Mislis to mano rašinėčio buvo redakcijos teip perdirbti, kad aš pats savo rašyto atsakymo beveik nepažinau; turinys teip „pataisytas“, kad skaitytojai turėjo mane pripažinti už suvis kvailą; o stačiai užmestos p. Tautiečiui melagystės svnis nebuvo palpatintos.

Todėl šį sykį rašau jau į „Zvaigždės“ redakciją, mažu šioji teisingiau elgsis.

Ponas Dauginas ir kiti šliuaptarniški melagiai: jei stengiatės pažeminti mus dėlto, kad mes esame katalikai ir užlaikome savo tėvų tikybą, ir todėl mus vadinat patentuotais bei karštais katali-

kais, tad nepamirškite pasiklausti patys save: kuom jūs esate, kiek pas jus geru darbu, doros ir teisybės randasi?

Jei mūsų lietuviai neremia savųjų, tai tas tiesa; bet tą daro netik katalikai, bet lygiai ir jus tai darote. O kad seniau buvo užsidėjusi lietuviška kooperatyviška krautuvė, tai ponas Daugžinas nepasakė, kokie sąnariai valdė tą krautuvę; tik pykmo, kad patentuoti dievuočiai už trumpą sau laikė ten pirkti. Aš čia nuodėmą paaiškiniu: tarp sąnarių minėtos krautuvės buvo vos du kataliku, o reistas, sakysiu — tautiečiai. Ir jie anaiptol bijojo, kad kokis katalikas nepapultų į komitetą; net ponas V. A. tiesiog pasakė jį p. J. G.: tik reikia neleisti jų žyžuok į komitetą, tai viskas bus gerai. Todėl ir negalit rugoti, kad katalikai pas jus nenor nieko pirkti. O dėl teisingumo reikia pasakyti, kad jusų krautuvės vadovai pataikė teip nevesti, kad po subankrutinimo sąnariai gavo po 60c. nuo 10 dol., o mes katalikai mažu pasidalyim iš savo subankrutyto biznio nors po 26 dol. nuo 25 dol. šero. Taigi tiek šliuaptarnukai už katalikus augščiau stovi doroje ir teisingume...

Kunzmonas uždėjo mokyklą pas p. Zoreką, bet ką jis ten mokino, aš nežinau. Vienok kada taręs uždėti mokyklą, tai aš girdėjau, nes prie baro atstisėjo skėtriojus su rankomis prieš savo tris mokytinius ir vis, girdėjau, pasakojo: jie teologijos nežino nei vienas! ir kaip ten kokiamie šafingie vienas (turbut kunigas) su kokia ten gunc užsipygęs ėjęs giedodamas, ir tt. Regimai ne kitokia buvo mokykla ir ant salės; o kas navatniausia, Kunzmonas vazinėjo nuo vietos į vietą, nešiodamas mailo sampelman. Standien jis, girdim, jau Cleveland'e. Zinokites ir su savo mokykla. Bet ar kun. Staknevičia išskeikė ją? Jei ponas Daugžinas darodysi, juog kun. S. išskeikė tą mokslainę 6 d. Vasario, tai aš iš po bankruto pasikirsiu ponu D. 10 dol. dovany, o jei to nepadarys, tai aš drasiai sakau, juog p. D. ir kitus jo draugas apkrikštiju dar vienu vardu: tai yra melagiais! Vasario 6 d. buvo subata, ir neišmanau, kad butų kun. S. keikęs mokslainę, kada tuščia bažnyčia (o mažu ant ulyčios?). Vasario 7 d. tai buvau ir aš bažnyčioje. Bet nei aš nei kiti negirdėjom jokio keiksmo, nei jokios mokslainės menant. Turbut mūsų šliuaptarniai turi ant avsių ir akių tautakaukus aparatus, panašius į fotografų aparatus, nes jei per jį žiuri į namą, tai matai stogą žemyn, o pamatu augštin; tokiu būdu ir jiems: vietoje girdėti verksmą, jie girdi juokus; vietoje užsakant kuopos susirinkimą, jie girdi keiksmą ant Kunzmano mokslainės. Kas jus, broliai, tokiais aparatais apdovanojo? Velyčiaus aš jums, broliai, eiti prie kialiųjų skerdimo, nes vietoje nemalonaus žviegimo jūs girdėtumit mieliausius balsus soprano. S. Pranis.

Paskutiniai metai tautiško gyvenimo pirmo deszimtmecio Peterburgo lietuviu.

(Taša.)

— Kaip tai, — pasakė pirmsėdis draugystės, — aš vyriausias sąnaris prie surdymo vakaro, tu manęs neieši?

— Man vis tiek, aš tamistos nepažįstu, o už salianų nemokėta. Meldžiu parodykit kvitą kad užmokėjot, tada įleisiu, — stačiai pasakė įpykęs tarnas.

— Apie užmokestį rašty neturiu; aš ne kasierius, prašyk nuo jo, — atsakė draugystės pirmsėdis.

— Kam man kasieriaus? Man prisakyta reikalanti rašto, liudijanti apie užmokestį; turit kvitą nuo užmokesčio už salianų — įleisiu, neturit — neiešiu, — atsakė tarnas.

Ant galo pirmsėdis, norėdamas išsiskuti iš tokio padėjimo, ištiesia ranką — štai raštas nuo grodo načalniko, liudijantis kad turiu tiesą, kelti vakarą šitam salianui. Tarnas žiūrėdamas į parašą grodo načalniko, atsisloja mandagiai suglaudęs kulnis į daktą.

— Aa! jeigu taip, meldžiu tamistą eit į salianų, — pasakė tarnas.

Paskui pirmsėdis da įsprūdo keli sąnariai iš komiteto, bet iš publikos nieko neleido. Neilgai trukus, dešimtai valandai pasibaigus, atėjo kasierius, p. A., užmokoje pinigų ir publika tapo įleista iš drabužinio kambario į salianų. Publika, pakol budama drabužiniame kambaryje, kalbėjo gudiškai ir lenkiškai, tankiai ne sirdingai linkėdama draugystei. Mislįjau, nėra ko stebėtis, nes gudiškoje arba lenkiškoje kalboje lengviau nesirdingai linkėti; bet kada ir saliane lietuviškos kalbos mažai ką teko girdėti, tada nesuprasdamas, dėlko negirdėti lietuviškai kalbant, paklausiau vėl savo pažįstamo aktoriaus: „Tamista, ar taip mažai lietuvių Peterburge, kad ant lietuviško vakaro skamba vien gudiška ir lenkiška kalba?“

— Nedaug, tik dvidešimt tukstančių žmonių, — pasakė mano pažįstamas.

— Kaip tai, kad iš dvidešimt tukstančių tik kelios ypatos dalyvauja ant vakaro? — aš paklausiau.

— Reikia tamistai žinot, kad čionai, apart komiteto sąnarių ir aktorių, lietuvių nėra daugiau kaip penkiolika ypatų, — atsakė pažįstamas.

— Stebėtinas daiktas, — aš pasakiau; — blogiau pas jus kaip Sodomoje. Tenai tik nuo šimto nerado po vieną gerą žmogų, o čia nuo tukstančio nė po vieną.

— Et, nesistebėk, — atsakė mano pažįstamas, — ir nekaltink tamista Peterburgo lietuvių už nevaikščiojimą ant vakarų labdaringos draugystės; tame yra kaltė nekurių sąnarių mūsų komiteto.

— Meldžiu atleisti, — aš pasakiau, — nesuprantu, kokia gali būti kaltė komiteto už nevaikščiojimą ant vakarų; komi-

tetas versti neprivers žmones vaikščioti.

— Tamista nesuprantat visų aplinkybių gyvenime Peterburgo lietuvių, — pasakė mano pažįstamas.

— Sunku suprasti man neseniai čion apsigyvenusiam, — aš atsakiau.

— O aš aiškiai žinau viską, — pasakė pažįstamas — dėlko nevaikščioja: kasierius mūsų draugystės, p. A., išreikšė atvirai ant vieno vakaro, juog negali išskęsti, kad susirenka tik „sieryj narod“ (žebri žmonės). Ir po tami vakarui įrešė projektą į komitetą, kad reikia bilietus pabrangint, idant nedaleisti klaiasai „žebryj“ lietuvių vaikščioti ant vakarų labdaringos draugystės. Užstojus tokiai tvarkai, „žebri“ sutvėrė kitą draugystę po vardu „savitarpinės pagelbos“, ir daugumas dabar tik ant anos draugystės vakarų tevaikščioja.

Ilgai da mažu butų kalbėta apie žebrus ir baltus Peterburgo lietuvių, ale pakilo dangtūvė: pradėjo lošti komediją „Ant Keršto“. Aktoriai puikiai atliko savo užduotes ir publika plojimu rankų siuntė padėkavones, ypatingai p. Vinklerui ir p. Pranaiciutei.

Po atlošimo komedijos prasidėjo šokiai, kurie traukės iki 4 valandai ryte. Šokius dirigavojo prancuziskai. Laikė šokių, priešjės pažįstamas, kuris pirmiau daug man kalbėjo apie peterburgiečius, paklausė: — tamista, ar žinot, dėlko prancuziskai dirigavoja?

— Žinau, nežinau, bet matau pasirodo, kad ir musiškiai moka prancuziskai — aš pasakiau.

— Tai ne teisybė, — atsakė mano pažįstamas. — Daugumas Peterburgo lietuvių vos tik išgijo šiek tiek nuo lenkomanijos, vėl užsikrėtė bakterijomis prancuzomanijos, išmilkytomis iš gudu ir lenku pastogės. Ot, matot, dėlto daug komedijų duodas pamatyti be pinigų, kad komiteto sąnariai nedirba dėl abelnų reikalų draugystės; o jeigu užsimanys sirgti jie angļomanija ir vokietomanija, tai draugystė negreit sulauks giedros dienos dėl savės.

Mums bekalbant, priešjės kasierius, p. A., mano pažįstamo aparšė: — Tamista, bukit taip geri pajieškokit pirmsėdį. Akies mirksnį pranyko saliane mano pažįstamas ir tuojaus sugrįžo draugystėje pirmsėdžio prie šale manęs stovinčio kasieriaus.

— Tamista pirmsėdi, turiu svarbią žinią pranešti: deficito apie tris šimtus rublių už vakarą, — pasakė kasierius.

— Tokias žinias išgirsti nuo tamistos nemalonu, ale ką daryt; kitą vakarą pakelsim su dainomis, nes kada tik dainos buvo, turjome pusėtinai pilno. Užprašyk p. P. surengti kuopą dainininkų, — atsakė pirmsėdis.

— Tamista pirmsėdi, — atsiliepė kasierius, — gerai kalbat, aš eisiu įjieskot p. P.

Vos keletą žodžių pakalbėjo pirmsėdis

į mano pažįstamą apie sunkias draugystės gyvenimo išlygas, kad tuom laiku kasierius priejo prie jo su kormeisteriu p. P.

— Tamista kormeisteri P., — atsiliepė pirmsėdis, — bukite taip geri patarnauti mūsų draugystei ir surengti kuopą dainininkų ant kito keliamo vakaro už dviejų mėnesių.

— Labai malonu butų tarnauti draugystei, — pasakė kormeisteris p. P., — ale kad tik nebūtų tokių komedijų be pinigų rodomy mano dainininkams, kaip praėjusį metą; mums apgarsjta buvo susirinkti į latvių salianų dėl repeticijų. Nuėję minėtą dieną radome salianą užimtą per kitą draugystę, kuri darė repeticijas, o męs klausėmės drabužiniame kambaryje. Dėl tos priezasties daugumas dabar iš giesmininkų atsiskakė į korą vaikščioti.

— Tamista kormeisteri, — atsiliepė pirmsėdis, — meldžiu atleisti už praėjusį laiką; dabar aš pats pasirupisus nusamdyt salianą o kitam nepavesiu tą reikalą atlikti, tai ir nebus daugiau tokių komedijų.

— Meldžiu priimti mano tarnystą, jeigu randat ją naudingą dėl draugystės; aš kuopą surengisiu ir išmoksiu iki laiku — pasakė kormeisteris.

Po tam kalbesniu visi komitetninkai subružo verbuoti į dainininkų kuopą kas kokią ypatą pagavo. Publika buvo svetintaučiai, tai ir dainininkus daugiau svetintaučius kvietė, labiau moteriskas, o leituvačių nors ir buvo keletas, tvatė, nežinia dėl kokios priezasties, nekviėt. Matydamas aš tokį pasielgimą, o negalėdamas suprasti, paklausiau kasieriaus: — Tamista kasierian, dėlko į korą nekvičiat lietuvačių, iš kurių butų galima sutaisyti gal ir ne taip skaitingą korą, ale iš patriotiskos pusės naudingą.

— Dėlto, kad jos turi mažas ausis, o mūsų kormeisteris ir męs komiteto sąnariai turime geras ausis (dideles), tai žinome, kas gal giedoti o kas ne; dėlto tik ir renkame su geromis ausimis, — atsakė kasierius.

Išgirdęs tokį atsakymą, labai dviįjau, kad ne jautrumo ausių reikia dėl tikimo į korą, ale didumo. Pradėjau žiurėti į ausis išrinktųjų į korą dainininkų; bet tuom laiku, nežinia ar pagal mano nedasiprotėjimą, ar mažą įsitėmijimą, man pasirodė visais skirtumas, kad svetintaučių dainininkų ausyse kabėjo didelės auskaros, o lietuvaits buvo ar visai be auskarų, arba su visai mažomis. Nepasikakindamas kasieriaus nurodytomis priezastimis, dėl kurių nekvičiat lietuvačių į korą, paklausiau savo pažįstamo: — Tamista, meldžiu pasakykit, gal žinot, dėl kokių priezasties nekvičiat lietuvačių į korą? Kasieriaus nurodymu man neuztenka; jis kalba, kad svetintautės turi geresnes (didesnes) ausis, o aš randu, kad tik jų auskaros ilgesnės.

(Toliaus bus.)

MOKYTOJA.

APYSAKA.

Parašė DEDE ATANAZAS.

(Tąsa.)

XV.

TOLESNIS TRUKIS LIETUVIŠKOS LEKCIJOS.

Buvo nedėlvakarįs, Pons Pavlavicia, pasiėmęs lietuviškas knygas, atvažiavo į Daugeliškius prie panos Onai „ant lekcijos“. Poni Karpinskienė pana Pavlavycią visados priimdavo su linksmu ir šypsojantiu veideliu, bet šį kartą kas-žin dėlko pasveikino labai susiraukęs, tarsi tarp jų būtų prabėgusi kaktė nesutikimo arba piktumo. Apie tą ir pons Pavlavycia užkartą pasergėjo. Kada pana Ona įėjo į svetainę ir pasisveikino su ponu Pavlavycia, poni Karpinskienė dar didžiaus susiraukė. Pons Pavlavycia jau iš veido ponios Karpinskienės suprato, kad čia turi būti kokia nors intriga. Išpražios visi tris mažą valandėlę sėdėjo ir tylėjo. Buvo jau laikas vienam iš jų atsilipti apie pagadą, nuo kurios visi musų ponai pradeda kalbą. Ir poni Karpinskienė neužvylo.

— Bet ir pagadą turime dabar neblogą, atsiliptė ji.

— T-e e eip! užsimislijęs patvirtino pons Pavlavycia.

— I-i-i...! per nosį ikerėjo ir pana Ona.

Ir vėl visi nutilo. Kas-žin dėlko kalba šį kartą neklįjavosi. Poni Karpinskienė valandą pasėdėjusi atsitolino šalyn. Pavlavycia su pana Ona pasilikę tuojaus pradėjo savo lietuvišką lekciją. Per tą keletą mėnesių pons Pavlavycia lietuvišką kalbą jau ant tiek pramoko, kad su pagelba žodyno jau galėjo skaityti lietuviškai knygas ir laikraščius, o ko nesu- prato, tai susirašydavo ant popieros ir nuvažiavę į Daugeliškius pas paną Oną pasiteiraudavo. Taip ir dabar, prisirašęs pilną lapą lietuviškų žodžių ir sakinių, atvyko pas paną Oną pasiteirautų ir pasimokintų. Pana Ona jam to mokslo nepavydėjo ir kiek galėdama viską išaiškino. Ponai Karpinskiai apie tą teip pat žinojo ir matė, kad tarp jų nieko „pikto“ nebuvo. Iš pradžios poni Karpinskienė stebėjosi iš pono Pavlavyciaus „litomanijos“, bet paskui kaip priprato, taip jau, rodėsi, ir gerai buvo... Priešingai, poni Karpinskienė, kada jau Pavlavycia parėtindavo atvažiuoti, susitikusi išmėtinėdavo jam, kad jis tankiaus atvažiutų... Pikti liežuviai buvo pradėje kalbėti, kad tarp ponios Karpinskienės ir pono Pavlavyciaus yra jau širdžių prisirišimas... bet pašnekėjo ir nutilo. O kame apkalbos savo lizdą susivijo, kad ne provincijoje! Iš adatos, sako, vežimą priskaldo. Labiausiai moterėlės, turėdamos laiko, priplepia ant kita kitos nebutus daiktus....

Kada pasibaigė lietuviškos kalbos „lekcija“, pana Ona, pažūrėjusi į poną Pavlavycią, tarė:

— Gerai, tamista padarei, kad šiandieną atvažiavai, rytą manęs butumei jau neb'radęs... musų lekcija, rodos, bus paskutinė...

— Kaip tatai paskutinė? nusistebėjęs Pavlavycia paklausė.

— Aš rytą Daugeliškius ant visados jau žadu apleisti.

— Kaip tatai ant visados žadi apleisti?

— Paprastai, ponai Karpinskiai atsakė man vietą arba, antrai sakant, manęs neb'ereikliauja ir aš turiu išvažiuoti ten, iš kur atvažiavau. Tai paprastas dalykas... alga užmokėjo ir važiuk laukan!

Pons Pavlavycia, apie tą išgirdęs, išbalo ir nusi- minė. Už kartą jis suprato, kad Karpinskiai panai Onai vietą mokytojos atsakė „del jo naudos“. Kada poni Karpinskienė įėjo į svetainę poną Pavlavycią ant arbatos prašyti, tai šits tarsi nusimines paklausė:

— Ką aš, poni, išgirdau? pana Ona žada mus apleisti....

— O teip, atsakė poni Karpinskienė, savo dukroms noriu padaryti vakacijas....

Laikė arbatos pons Pavlavycia vis tylėjo ir kas- žin-ką vienas-pats galvojo. Buvo, rodos, pirmutinė, o rasit ir paskutinė tokia tyli arbata prie pono Pavlavyciaus. — Kada pabaigė gerti arbatą, pons Pavlavycia padėkavojęs Karpinskienei už arbatą, atsikrei- pė į paną Oną ir pasakė, kad jis su ją nori pasišne- kėti atskiram kambaryje. Pana Ona nusistebėjusi įvedė poną Pavlavycią į savo kamarėlį, kuriame ji gulėjo ir daugiausiai su savo mokytinėmis perstovi- nėjo...

— Ar žinai, pana Ona, tarė pons Pavlavycia at- sisėdams ant kėdės ir šypsodams, aš noriu, kad ta- mista mane ir toliaus lietuviškai mokintomi, tiktai jau ne Daugeliškuose, bet Triaušiuose...

Pana Ona to nesuprato ir paklausė:

— Tamista nori mane parsigabenti į Triaušius už mokytoją lietuviškos kalbos?

— Teip! netik už mokytoja, bet dar biskį dau- giaus... už savo draugę.

Pana Ona paraudonavo kaip roželė, akis nulei- do žemyn ir tarsi iš savo klausymo susigėdo. Ir tei- sybė, kad buvo anai iš ko raudonuoti ir gėdintis, dėlto kad tas pono Pavlavyciaus išpažinimas buvo teip netikėtas, kad ji apie tą ir sapne nebuvo sapnavusi... Ji buvo paprasta mergelė, o jis buvo turtingas visoje apygardoje godojamas dvaronis, prieš kurį visos ba- jorų mergos tupdžiojo ir raitėsi, bene kartais įpuls į akis... Todėl panai Onai apie tą, kad ji gali tapti ponja Pavlavyciene, mislis nei per galvą neperejo.

Išgirdusi, kad pons Pavlavycia aną nori vesti už moterį, ji savo ausims nenorėjo tikėti ir nedrąsiai pa- klausė:

— Ar tamista, pone, ištiesų apie tą šneki, ar juokies?

— Pana Onai tarė pons Pavlavycia rimtai, stono permaina žmogaus gyvenime yra toksai svarbus ir rimtas dalykas, kad čia juokų negali būti. Aš ta- mistą myliu ir noriu, kad butumi mano gyvenimo drauge lyg grabo lentos... Nežinau, rasit aš tamis- tai netinku...

Čia jau pana Ona neb' mokėjo ant to, ką beatsakytį: stovėjo, tylėjo ir raudonavo akis nuleidusi. Dabar jau nuo jos viskas prigulėjo. Valandą patylėjusi ji pusšnibzdžiu atsakė:

— Tegul buna teip, kaip tamista sakai!...

— Tai yra, atiduodi man savo rankelę ir širdelę....

— Atiduodu.... palengviai ištarė pana Ona.

Ir jie paliko sužiedotiniai....

Už trijų sąvaicių tapo nuspręsta apsivenciovoti.

Kada sužiedotiniai išėjo į svetainę, tai atrado čionai besedindį ir kas-žin-ką begalvojančią ponią Karpinskienę, į kurią pons Pavlavyčia visupirmu atsiliepė:

— Poni, norime su pana Ona apreikšti, kad mes jau nuo šios valandos esame sužiedotiniai. Už trijų sąvaicių bus mūsų venciavonė....

Poni Karpinskienė tikt išsižiojo ir galva palingavo.

— Ir tamistos norita apsiesti? beištarė ponija Karpinskienė.

— Norime apsiesti! abu atsakė.

— Ką aš tatau girdžiu! kalbėjo ponis Karpinskienė galva linguodama ir pečius traukydama.

Poni Karpinskienė išbėgo kuogreičiaus vyrui apreikšti tą naujieną. Kada vyrui apreikškė, tuojaus norėjo važiuoti prie ponios Montvilienės ir anai vėl jau „ant tikro“ apreikšti, kad pons Pavlavyčia su pana Ona padarė sąderybas, bet buvo jau per vėlus laikas ir vyras aną sudraudė šį vakarą bevažiuoti. Poni Karpinskienė tą kelionę su didele nekantrybe atidėjo ant ryt dienos. Buvo jau vėlus laikas, kada pons Pavlavyčia nuo Karpinskių išvažiavo namon.

XVI.

VENCIAVONĖ.

Pana Ona antrą dieną po savo sąderybų išvažiavo namon, prie savo tėvų, kurie gyveno Žemaitijoje. Po trijų sąvaicių ji žadėjo sugrįžti ir apsivenciovoti, kaip jau už kartą buvo nutarta. Karpinskienė išleidusi paną Oną, tuojaus liepė kinkytį arklus ir briką ir kuogreičiausiai nuvažiavo pas poniją Montvilienę. Čionai jau atrado poniją Butrimienę ir aną paną Elena, kurią Montvilienė iš Vilniaus išrašė dėl pono Pavlavyčiaus. Kada ponija Karpinskienė apreikškė apie Pavlavyčiaus sąderybas, tai visos ponios tikt rankas laužė, dejavo ir stenėjo, tarsi kas-žin-ką būtų prastojusios. Bet vienog paskutinios vilties, kad jų vestuvės galės sugriauti, dar nenustoję. Tapo nuspręsta prie ponų Montvilų padirbti „arbatą“ ir ant anos užprašyti poną Pavlavyčią ir jo senutę-motyną. Čionai jau poni Montvilienė norėjo iškisti savo Elena. Bet pons Pavlavyčia suprato savo kaimynių politiką, apsimetė liga ir ant arbatos neatsiėjo. Ir moterelės vėl stenėjo, dejavo ir dantimis griežė.....

Laikas bėgo. Baigėsi jau trečia savaitė. Pons Pavlavyčia rengėsi ant veseilijos. Visupirmu užprašė savo kaimynus - dvarponius, kad atvažiuotų ant jo venciavonės. Bet poneliai jam atsakė, kad jie

ant „chlopu“ venciavonės niekadoms nevažiavo ir nevažiuos. Kad nenorite, nevažiuokite, į ranką jums nebūduosiu! tarė sau pons Pavlavyčia ir ranka pamėjo į šalį.

Buvo graži, vasaros nedėlios diena. Bažnyčioje jau buvo po dievmaldystės. Pons Pavlavyčia su savo sužiedotine pana Ona stovėjo jau prie krūtų ir laukė kunigo ateinant.

Bažnyčia buvo pilna žmonių ir bajorų, kurie atvažiavo pažiūrėti iš žingeidumo venciavonės savo kaimyno - dvarponio, kurs su „chlopais“ susivienijo. Užpakalyje pono Pavlavyčiaus už liudytojus stovėjo du jo pažįstamu kaimynu ukininku. Jaunasis kunigėlis atėjęs venciavoti ir atsistojęs akvaizdoje jaunavedžių pasakė jiems lietuviškoje kalboje pamokslą apie svarbumą sakramento moterystės. Po pamokslu lietuviškoje kalboje anuos suvenciavojo....

Kada jie po venciavonės namon parvažiavo, tuojaus suvadino visus savo kumečius ir kaimynus - muzikus, kuriems išvirė baltus barščius su lašiniiais, paskui pakvietė muzikantus ir linksminosi visą vakarą be-maž-ko lyg išauštant.... Ponų nebuvo nei vieno. Ir teip pana Ona stojosi jaunąja Pavlavyčiene.... O senoji Pavlavyčienė? ta nabagė išpradžios savo marčios nei į akis nenorėjo matyti. Kaip užsirakino savo kambarėlyje, tai išbuvo tris dienas negėrus ir bereik nieko nevalgijus: neįleido prie savęs netikt sunaus, bet ir tarnų. Jonas norėjo parodyti savo parvestą moterį, bet senutė neįleido. Ant ketvirtos dienos tikt duris atrakino ir galvą pro duris iškišusi, pažiūrėjo tarsi norėdama pamatyti savo marčią, bet jos artie nebuvo.... Po valandos vėl duris atrakinusi galvą iškišo ir valandą pažiūrėjo į visas puses.... Apie tą išgirdo sunus Jonas, kurs atėjęs nebeleidė motynai užsirakinti, bet įėjęs prie jos nužemintai meldė, kad dovanotų jo „nusidėjimą“, kurio kitą - kartą žadėjo nebepadaryti (sic). Motyna matydama sunaus gailėsį, dovanojam jam „nusidėjimą“ ir abudu išėjo į parvestos marčios pažiūrėti. Ir žiūrėjo senutė į savo marčią ir per akiliorius ir be akiliorių ir ranką prie kaktos prisidėjusi, ir iš tolybės ir iš artybės, ir iš priešakio ir iš užpakalio ir tt. Bet abelnai sakant pirmutinis išpudis, rodos, buvo geras. Iš pradžios dar senutė turėjo savo širdyje rustybę ant sunaus ir tarsi neapykantą ant savo šviežios marčios, kad aną į jų namus teip netikėtai įsigrūdė, bet laikui bėgant išpamažo iš jos širdies viskas išdilo. Laikas yra visugierdesis dildytojas visokių žaidžų iš žmogaus širdies.....

Nepraėjo ir pusės metų, kaip senė Pavlavyčienė sutikusi poniją Montvilienę jau kalbėjo:

— Ar, žinai, ponytelė, kokią gerą marčią turin! duok Dieve anai sveikata! aną naktį atsibudau iš miego ir juntų, kad mano širdį kas-žin-kas tarsi replėmis gniauzo, misliju sau, kad jau paskutinioji atėjo; noriu sukauti pagelbos, bet negaliu, tikt kas-žin kaip susukau ir tuojaus mano marti kaip stirna prie mano lovos prišoko. Kas yra mama? tarė liudniai. Ak, vaikuti! mirštu! mirštu.. tariau. Ji tuojaus mar sudavė šokių - tokių naminių gydyklų, paskui par

vežs daktarą ir kunigą ir šėip-teip atsigavau, o kad ne ji, bučiau numirusi. . . Ir dabar ji kas-naktį po keletą kartų vis įeina prie manęs ir paklausia: mama, ar tau nesilpnu? ar ko tau nereikia? o jos lipanumas! . . . o jos gerumas! . . .

Poni Montvilienė tos kalbos išklusiusi susiraukė ir nieko neatsakė.

Kaip senutė motyna užmiršo savo sunus „nusi-dėjimą“, taip pat ir jo kaimynai-bajorai, laikni bėgant, pradėjo užmiršti jo „papiiktinimą“. Kaip pirmiausia, taip ir dabar vienas prie-kito pradėjo važinėti „ant arbatos“, tikt nekuriuos moterelės kaip ponija Montvilienė, ponija Butrimienė su jaunoja ponija Pavlavyčiene vis dar nenorėjo sėdėti viešoje eilėje, bet dar žiūrėjo ant jos kaip ant „muzikės“ . . .

Ona, pavirtusi į poniją Pavlavyčienę, reikia pasakyti, šio lietuviškų pažiūrų ir persitukrinimų neužmiršo.

Su vyru ir su savo tarnais šnekėjo lietuviškai. Bajorai už tą ponios Pavlavyčienės labiausiai „neap-kentė, kad ji su savo vyru ir su tarnais lietuviškai šneka. Susirinkę į būrį jie tarp savęs šnekėjo: „ir kam reikia tos prakeiktos litvomanijos, jug ji gerai moka lenkiškai šnekėti, o vis nepameta to prakeikto budo muzikiškai šnekėti. . . Tpfii!“ Akyvaizdoje bajorų ponios Pavlavyčienės visudidžiausis griekas buvo, kad ji vis dar lietuviškai šnekėjo.

Nėgėna, tū kad ji su visais lietuviškai šnekėjo, bet savo dvaro kumėčių vaikus mokino lietuviškų poterių, prisakymų ir katakizmo. Kada pati negalėjo, tai pasamdė lietuvių taip vadinamų daraktorių, kurs jų kumėčių vaikus per žiemą mokino lietuviškai skaityti ir lietuviškų poterių. Kunigas prabašėdus, kada atvažiuo kaledeti ir paklausė kumėčių vaikų poterių – prisakymų, tai ir nusistebėjo: visus poterių, prisakymus ir katakizmą vaikai bėrė kaip žirnius. Kunigas prabašėdus tikt galva lingavo, stebėjosi ir savo širdyje ko tikt nepripažino „litvomanijos“ nandingumą. Ir taip per darbštumą vienos ypotos visoje apygardoje sujudėjo netikt bajorai, bet iš dalies ir muzikai. O kad taip būtų pasisukusi dar antra tokia Ona, kas tada būtų pasidarė? Aaa! . . .

Tempora mutantur et nos in illis! . . .

GALAS.

1902, 10 d. Grudžio m.

Naujas Graborius.

Perkeliau savo bizni iš Shenandoah į New Philadelphia.

Parsamdau karietas

veselioms, krikščionims ir visokiems reidalai į visur. Vežu anglis iš brakerio.

Telephonuokit į Lorenzo ar Feely's sxtorą.

Pinigus siuncziu į Lietuvą kuopigiausiai ir kuoveikiausiai.

J. Rudnicki, New Philadelphia, Pa.

DOVANAI

Viešoms Sergantiems ant 10 dienu išmeginimo

GARSINGAS
ELEKTROS DIRŽAS

“GIANT”

Tukstančiai žmonių jau išsigydė su plačiai žinomu Elektros Diržu, nuo reumatizmo, nuo viriu užkietėjimo, bėgunkos, vidurių silpnumo, nuo ligų; plaučių, žarnų, inkstų, kraujo, gyslų, kosulio, karščiavimo, drugio, nerviškumo, silpnumo, žodžių sakant, nėra ligos, kurioje šis diržas nebutų pagelbėjęs.

Sveikus jis sergsti nuo ligų. Kas geidžia pasinaudoti iš jo gerumo, turi iškipti šį apgarsinimą iš laikraščio, paduodant savo aiškų adresą ir prištyti ani šitokio adreso:

New York Specialty Co.

Dep. z. 52 West 18-th Street, New York, N. Y.

Kožnas gaus šį diržą, su paaiškinimu kaip jį vartoti, tik rei kalaudamas diržą tuo pilnai aprašyti savo ligą. Ši proga yra duota tik ant trumpo laiko. Todėl naudokitės. Rasykite tuojau reikalaudami ELEKTROS DIRŽO.

KNYGOS

gaunamos „ZVAIGŽDES“ spaustuviėje.

Maldų Vainikėlis.

Naujai atspausdinta, tinkamiausia Amerikos lietuviams maldaknygė, nes apert pritaikintų maldų padaryta taip, juog ją galima nesizotis ir brusloto kisoniukij. Prekė 25c.-75c. ir 80c.

Kataliku Bažnyčia ir mokslas.

Pagal prof. Zabo'ą paraszė kun. A. M. Milukas. Yra tai knygutė, kurioje trumpai o aiezkiai isisrizta daugelis kėlu klausimu apie sutikimą Kataliku Bažnyčios su mokslu. Shenandoah, Pa., 1901 m. Prekė 15c.

Zemaičiju Vyskupystė.

Paraszė vysk. M. Valancauskas. Laida II. Shenandoah, Pa., 1897 m. Knyga turi 247 puslapius, ant kuriu telpa platus apraszymas Zemaičiju Vyskupystės. Prekė \$1.00. Antanukas. Apsaksa B. Pruso. Isz lenkiszo vertė Selimas. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 15c.

Graziu žmoniū pamokslai. Paraszė kun. Tatars. Szioje knygoje yra daug labai dailiu, užimancziu apysakėliū. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė 60c. ant geresnės popieros — 75c.

Dzukiszkos dainos. Yra tai rankius dainu, dainuojamu Dzukioj. Shenandoah, Pa., 1899m. Prekė 60c Trumpi ataskymai ant užmetinėjimai prieš religiją. Parengta kun. Kaulakio. Joje telpa daug aiezkiau ataskimū užpolantiems ant katalikiszkio tikėjimo. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 20c.

Dogmatas apie Pragarą. Parengta kun. Kaulakio. Szioje knygutėje suprantamai yra iszaiszkintas faktais dogmatas apie pragarą, kaip isz gyvenimo szventuju, taip ir isz svietiszkos istorijos. Shenandoah, Pa., 1899. Prekė 15c.

Paslaptyz Gyvojo Ražancziaus. Pa rengta kun. Kaulakio. Szioje knygelėje telpa paslaptyz arba Tajemnyncijos Ražancziaus ir budas kalbėjimo taip vadinamo Gyvojo Ražancziaus. Chicago, Ill. Prekė 25c!

Istorija Szventa Seno ir Naujo Instatymas laike kovos dvieju broliū, isz kuriu vienas tarnavo maskoliu kariūmenėj, o kitas tuku. Shenandoah, Pa. Prekė 50c.

Du Broliū. Czia apraszyta susitkimas laike kovos dvieju broliū, isz kuriu vienas tarnavo maskoliu kariūmenėj, o kitas tuku. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 3c.

Jei naudojiesi izs gėrymų, iai gerk vien geruosius, tyrus, kurie tavo sveikatai nekenkia.

Empire Distillery Company's
DEGTINES IR VYNAI
PRIPAŽINTI YRA UŽ SVEIKIAUSIUS.

Salioninkai privalo vien nuo jų pirkti gėrymus, gaus. Apmokėję randui cizyž (revenue stamp) galite gauti degtinių nuo 50 centų už galioną ir brangiaus. Turi 37 savo distiles, kur daro visokį gėrymą. Kreipkites į kompanijos vyriausią biurą:

Empire Distillery Company
234-235 Broadway, - New York, N. Y.
arba pas lietuvišką tos kumpanijos reprezentantą

Dom. Brazinski

Bond St., - - - Elizabeth, N. J.

MAX KOBRE

(LIETUVISZKA BANKA).

40 Canal Str., - 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad parduodu szifkortes ant greičiausių laivų. Esu užtvirtintu agentu ant linijų: North German Lloyd, Bremenio; Hamborg American Line, Hamburgo; Red Star Line, Antverpo ir Netherlans Line, Roterdamo. Siunčiu pinigų kuriauo susį prieteliai gausm į 15 dienų. Musų katoroje galite susišnekti lietuviškai ir lenkiškai. Atekite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Tei posgi parduodu tikėtus ant visų geležinkelijų Amerikoje ir Europoje. Priiman pinigus į depositą banko ir mokam po 37 procentus ant metų nuo 50 dol. ir virszans, kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėt ir isizmiti gali koznądiena nuo 9 ctyto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atstrandu po
Nr. 87 Grand st. Brooklyn, N. Y.

MIKOLAS GANO,
ARTISTA MALIORIUS.

Dirba paveiksles tikiai aliejinimis farbomis ir pastelium. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, tepisizuznia fotografija, kad ir mažiukę ant biokės nurauckia bile aizek. Drapanos gali buti permaltinos pagal norą. Padarytus portretus be rimų siuceiziu į krajų. Dirbtuozije turfu daugelį musų didvyrių portretų; Vytauto, Adomo Mickeviziaus ir k. ant pardavimus. Tautieciuziai! Nesidukmit bilė k.k.iau fuzzeriu apgaubinėti kuris nieko neįstengia padaryti, bet kreipkites prie savieško, kuris savo portretais tuostancizius namų puozia. Rasant dėkit tokią adr.
Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

SUVIS DYKAI JUOSTA
Si graži Elektros

Apsaugotoja gyvasties.

Ji stanzuozia apszedizius Bromatizmo nervu, lytiszkos silpnybes, atropijos, varicozises, inkstu, pilvo ir ausializpinimo ligu. Jeigu reikalauji, prišnak mmas savo adrese ir gausi ezita juosta viasį dykal.

Szais pasizimimas yra tik ant trumpo laiko, idant pagausint musu gausingos juostas. Mes zinome kad ji lezgydyt jus, ir kad jus po hazigydymu rekomenduozite musu juostas savo draugams, nuo kuria mes gaisime azriniki bazizius už daziel dykal indadiztas juostas.

Mes neviekiztaujame nuo jus jokio primokelimo; duosime juosta viasį dykal, vien del apszarzinimo.

Sztai padekavones:

Čia priduriame keletą padėkavoniu, o tokių turime daugybę, tik dš stokos vietos engime visų palaipinti.

Rasau juos kę "Monarch" juosta man padare. Po nesizojimto jos auz juostuzios sveikite. Ta juosta yra viza tiek auzko kiek ji svizta. Ast rizuo mendozio ja kiekvienam aszgariziam. M. J. CURRY, Phillips, Neb.

Juzi juosta lezgyde mane, už ka jums deusi delavozu. Per juos prišadizius auz naukretizius ligu, kurioz per la netu mane kankino, už ka auz riazda azie jus gerai svizestu. M. S. NAPISA, Troublesome, Ky.

Jeigu reikalauji juostas tai tik prišnakit savo adrese ir gausi ja. Mes padarysim ta, ka ukome. Adresuk:
Monarch Elektro-Medical Institute, Dep. L. 6 56-60 Wabash Ave., CHICAGO, ILL.

Vienatinis katalikiskas
Lenkiskzai — Lietuviszkas Bankas

TAUTIETI:
Ka nori remti, savuosius ar svetimus žmones? Jeigu savuosius, nusiduok pas
A. Grochowski & Co.
298 Bedford Ave. (arti Grand St.),
BROOKLYN, N. Y.

Szifkortes ir izs Europos užžemiausias prekes. Siun timas į seną krajų pinigų, teipogi jų iszmainymas ant by kokių. Visokiu sklykykus ir reikalus, prigulincizius advokatams, atliekam kuopukiausiai, kaipu krajų taip ir Amerikoje.

Musu Bankas jau 22 metu gyvuoja, kas gali lindyti apie o atsakanti vedima.

ISZDUODAME SZIFKORTES IN EUROPOS

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų del iszmainymo, kaipu tai. Masokliosis, rublij, Vokietijos markij, Aurtizijos guldenų ir t.

DABARTINE PEKKE SZIFKORTIZIU.

In Hamburg ant Expreso	\$34.00,	ant regul.	\$32.00
į Antverpa	\$32.00,	ir į Rotterdama	\$32.00
Isz Hamburg in New York	\$38.00,	ant reguliar.	\$35.50
Isz Hamburg	\$38.00,	isz Rotterdamo	\$38.00

Dabar siunziam pinigus tiesog į namus.

100 rublijų už \$52.30	50 rublijų už \$26.40	40 rublijų už \$21.15
30 \$15.95	25 \$13.35	20 \$10.70
15 \$8.08	10 \$5.48	5 \$2.85

Meldžiam adresuoti:
A. GROCHOWSKI & CO., 298 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA
„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★
SPAUSTUVE YRA PO NUMARU
15 West Oak Street,
SHENANDOAH, PA.

Pardavimas žieminiu tavoru.
Dabar geriausias ezeziusis pirkimui.

"The Oldest and Most Reliable"
Gorman's
ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Mūsų prekes labai numažinome, idant išparduoti žieminius tavorus. Šaltasis oras dar gana ilgai laikysis, taigi prie tokių žemų prekių turi kiekvienas priežastį nusipirkti vieną ar kitą daiktą.

Jūs toki-pat pasiūlyma nesulauksit ateinančio se metuose.

Ploszeziū, apredalu, pasivilkimo rubu vyrams ir moteroms,

blanketų ir dangal kitų daiktų, kurių prireikia kas dieną. Jeigu mes apgarsinam bargina, tai galit pasitikėti, kad tai ir yra barginas. Geriausias budas persitikrinti apie tai, yra, sulyginati mūsų tavorus su tavorais kitur pirktais.

JOHN J. GORMAN CO.

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Tikrai gryna

Altoriaus Vyna

gausit pas Baruston Tea Co..

6 Barclay St., New York.

Importuoja jie rusišką arbatą,

kavą ir visokį vyną.

Pabandyk porą WAUKWELL-CZEVEERYKU dėl vyrų, po \$3.50, ant pardavimo pas Ben Friedman'o gerai žinomą

Unijos Czeveryku Sztora

153 Grand st., arti Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

DIDI PASKYRA AMBRELIU

Ar turi Piano?

Jeigu ne, kreipkis pas

WINTERROTH & CO.

padirbėjai

PIANU

105 East 14 St., New York,

arti 4th Avenue.

Šalinė kupezyste: 98-5th Ave., ant kampo 15th St., N. Y.

Teip-pat 62-64 Colden St., Newburgh, N. Y.

Pianu nuo \$50 prasideda. Poikiu nauju stacziu Pianu \$125

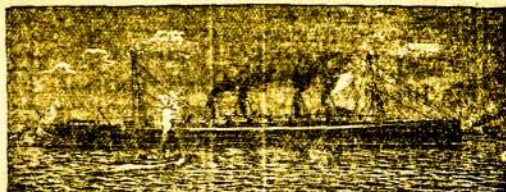
Gvarantuojame ant 7 metų, duodam krasę ir apdangą dykai drang Prilaikom visada pianų visokio padirbimo. Parsandom ir parduodam pianus po lengvomis išlygomis. Nubalsuojam, patalšom, apmalnom. Ateikp ir asizirėk pas mus, pirmkol kitur-pirksi.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats-Zeitung, prie užvažlavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorke

Sinncizame pinigūs į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl izmainymo, kaipo tai: Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso	\$38.00,	ant reguliariszko	\$32.00
" " " " Hamburgą ant Expreso	\$34.00,	ant regul.	\$32.00
" " " " Antverpą	\$32.00,	ir į Rotterdamą	\$32.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$40.50,	ant reguliar.	\$38.50
" " " " Hamburgo	" " "	" " "	\$35.50
" " " " Antverpo	" " "	isz Rotterdamo	\$36.00.

Dabar sinnciziam pinigūs tiesiog į namus.

100 rublių už	\$52.50	50 rublių už	\$26.50.	40 rublių už	\$21.25
30 " " "	\$16.00	25 " " "	\$13.88	20 " " "	\$10.75
15 " " "	\$8.13	10 " " "	\$5.50	5 " " "	\$ 2.88

Dėliel artesnės žinios rasytų į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėliotoje Banka atvira nuo 10 iki 12 adynat.

Didžiausius ir puikiausius ran-kius

Vaiku-Go-Carts ir Kericzju

— TEIPIGI —

SZALDYTOJU

— GALIMA RAST PAS —

WILLIAMS & SON,

RAKANDU KRAUTUVEJ.

13 S. Main St., Shenandoah.

V. DACKEVICZIUS
Biuras pardavimo laivakoreziu
ant visų užatlantiskų linijų.

Mainymas ir siuntimas pinigų į Lietuvą, Lenkiją, Rusiją ir Galiciją be jokių kasztų tam, kuris pinigūs gauna.

Teipogi apsaugojimas nuo ugnies ir ant gyvasties. — Lygiai atliekti visokias provas rubeziuose Lietuvos, Lenkijos ir Rusijos.

Thomas, Tucker Co., West Va.

Telephonas: Cumberland, Davis Coal & Coke Co.